Gemeente Hendrik-Ido-Ambacht

Bestemmingsplan *"Centrum"*

vastgesteld

11 juni 2012

Gemeente Hendrik-Ido-Ambacht

Bestemmingsplan *‘‘Centrum’’*

vastgesteld

Inhoud:

- Toelichting
- Regels
- Verbeelding

werknummer: 204.306.00
datum: 11 juni 2012
NL.IMRO.0531.bp03Centrum-3001

KuiperCompagnons BV
Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Architectuur, Landschap
Rotterdam

Procedureoverzicht

	Datum (en eventuele opmerkingen)
Voorontwerp	
- concept	14 december 2010
- definitief	16 februari 2011
- inspraak v.a.	28 april 2011
Ontwerp	
- concept	9 november 2011
- definitief	15 november 2011
- ter inzage v.a.	1 december 2011
Vaststelling	11 juni 2012

Inhoudsopgave van de toelichting

1	**Inleiding**	**1**
1.1	Bij het plan behorende stukken	1
1.2	Aanleiding en doel van het plan	1
1.3	Ligging en begrenzing plangebied	2
1.4	Vigerende bestemmingsplannen	3
1.5	Leeswijzer	3
2	**Planbeschrijving**	**5**
2.1	Inleiding	5
2.2	Beheer	5
2.3	Ontwikkelingen	7
2.4	Juridische aspecten	8
3	**Beleidskader**	**15**
3.1	Rijksbeleid	15
3.2	Provinciaal en regionaal beleid	17
3.3	Gemeentelijke beleid	19
3.4	Doorwerking plangebied	24
4	**Randvoorwaarden**	**25**
4.1	Ecologie	25
4.2	Water	27
4.3	Archeologie en cultuurhistorie	32
4.4	Bodem	35
4.5	Akoestische aspecten	38
4.6	Luchtkwaliteit	40
4.7	Milieuzonering	42
4.8	Externe veiligheid	42
4.9	Overige belemmeringen	50
4.10	Duurzaamheid	51
5	**Uitvoerbaarheid**	**53**
5.1	Economische uitvoerbaarheid	53
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	53
5.3	Handhavingaspecten	53
6	**Procedure**	**55**
6.1	Voorbereidingsfase	55
6.2	Vaststellingsfase	56

Bijlagen

- milieuparagraaf bestemmingsplan centrum Omgevingsdienst Zuid-Holland-Zuid
- QRA Kwantitatieve risicoanalyse aardgastransportleiding bestemmingsplan ‘Centrum’,
  d.d. 5 oktober 2010
- advies bestemmingsplan centrum, Veiligheidsregio Zuid-Holland-Zuid,
  d.d. 28 januari 2011
- aanvullend advies Veiligheidsregio Zuid-Holland-Zuid, d.d. 15 november 2011
- nota inspraak en overleg
- nota van beantwoording zienswijzen
- nota ambtshalve wijzigingen
- staat van wijzigingen
- addendum met betrekking tot raadsvoorstel
- memo aan de gemeenteraad

1 Inleiding

1.1 Bij het plan behorende stukken

Het bestemmingsplan “Centrum” bestaat uit bestemmingen en regels. De bestemming van de gronden is geometrisch bepaald[1] door middel van lijnen, coderingen en arceringen. In de bestemmingen zijn regels ten aanzien van het bouwen en het gebruik opgenomen. Het plan gaat vergezeld van deze toelichting. In de toelichting worden de keuzes die zijn gemaakt bij het opstellen van de geometrische plaatsbepaling en de regels verantwoord en verduidelijkt. Vervolgens wordt hierin de uitvoerbaarheid van het plan aangetoond.

1.2 Aanleiding en doel van het plan

Het centrum van de kern Hendrik-Ido-Ambacht maakt deel uit van meerdere vigerende plannen De gemeente Hendrik-Ido-Ambacht heeft behoefte aan een actueel eenduidig juridisch kader en uniformiteit in de opzet. Daarnaast worden met het plan de volgende doeleinden nagestreefd:

- Het vertalen van nieuw ruimtelijk beleid in een passend actueel juridisch planologisch kader. Veel vigerende regelingen zijn verouderd. Ontwikkelingen die wel passen in de vigerende regelingen kunnen strijdig zijn met nieuw vastgesteld ruimtelijk beleid (en vice versa) en dit is een zeer ongewenste situatie;
- Het verkrijgen van een uniform juridisch planologisch kader, zodat bestaande verschillen in juridische regelingen verdwijnen;
- Het verkrijgen van een overzichtelijk geheel van de actuele situatie, ofwel de vigerende situatie inclusief de feitelijke situatie die is ontstaan door artikel 19 WRO-vrijstellingen, partiële herzieningen en/of uitgevoerde bouwplannen.
- Het voldoen aan de inhoudelijke en digitale eisen die de Wet ruimtelijke ordening (Wro) stelt aan bestemmingsplannen; hiertoe zal moeten worden aangesloten op de standaarden die door het rijk in het leven zijn geroepen in het kader van het project Digitale Uitwisseling van Ruimtelijke Plannen (DURP), de regeling standaarden ruimtelijke ordening (RSRO). Hieronder vallen, onder meer, de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP2008) waarin de inrichting, vormgeving en verbeelding van het bestemmingsplan is vastgelegd, en het InformatieModel Ruimtelijke Ordening (IMRO2008), waarmee een digitaal plan wordt opgesteld en kan worden uitgewisseld tussen verschillende organisaties in het veld van de ruimtelijke ordening.
- Het in kaart brengen van ruimtelijke belemmeringen als gevolg van milieuhinderaspecten (geluid, luchtkwaliteit, bodemkwaliteit, externe veiligheid, milieuzoneringsplichtige bedrijven, enzovoorts), cultuurhistorie en archeologie, flora en fauna en water.

[1] Geografische coördinaten volgens het Rijksdriehoekstelsel bepalen de ligging van een bestemming. Met gebruikmaking van de coördinaten kan exact de plaats van een object in een gebied worden bepaald.

- Het realiseren van een integraal ruimtelijk beleidsdocument waarin in voldoende mate afstemming met andere beleidsterreinen zoals wonen, welzijn, verkeer en groen heeft plaatsgevonden.

1.3 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied betreft het centrumgebied van Hendrik-Ido-Ambacht. Het plangebied wordt globaal begrensd door:

- in het noorden: de noordoever van de Waal en de Oude Haven
- in het oosten: de Veersedijk
- in het zuiden: de grens van de bebouwde kom (Van Kijfhoekstraat, IJdenhove, Van Renesseborch), de Lage Kade en de Antoniuslaan
- in het westen: het recreatiegebied Sandelingen - Ambacht, het 1, 2, 3 - Koopcentrum, de Dorpsstraat (ter hoogte van nummer 10) en de achtertuinen behorende bij de woningen aan het Jaagpad (nummers 1 tot en met 13)

In afbeelding 1 wordt het plangebied aangegeven.

Afbeelding 1: Begrenzing plangebied, Bron: Google

1.4 Vigerende bestemmingsplannen

Het nieuwe bestemmingsplan vervangt de volgende vigerende bestemmingsplannen:

- "Centrum" (raad: 29 mei 1989, GS: 12 december 1989)
  - "Centrum; 1e uitwerkings- c.q. wijzigingsvoorschrift, deelgebied II" (raad: 26 juni 1990, GS: 9 oktober 1990)
  - "Centrum; 2e uitwerkings- c.q. wijzigingsvoorschrift, deelgebied I" (raad: 23 april 1991, GS: 23 juli 1991)
  - "Centrum; 3e uitwerkings- c.q. wijzigingsvoorschrift, deelgebied VIII" (raad: 6 november 1990, GS: 12 februari 1991)
  - "Centrum; 4e uitwerkings- c.q. wijzigingsvoorschrift, deelgebied III" (raad: 26 november 1991, GS: 3 maart 1992)
  - "Centrum; herziening Tesselschadestraat" (raad: 5 februari 2001, GS: 28 mei 2001)
  - "Centrum; herziening de Blije Borgh" (raad: 3 juni 2002, GS: 17 december 2002)
  - "Centrum; herziening burgemeester Baxpark Noord-Oost" (raad: 2 september 2002, GS: 17 december 2002)
  - "Centrum; herziening kindercentrum en jeugdspeelpark" (raad: 14 juni 2004, GS: 11 januari 2005)
- "Dorpsstraat e.o." (raad: 19 december 1994, GS: 11 april 1995)
  - "Dorpsstraat; 1e partiële herziening" (raad: 28 mei 2001, GS: 4 december 2001)
- "Vijverhof" (raad: 1 februari 1999, GS: 29 juni 1999)
- "Hoek Reeweg - Weteringsingel" (raad: 1 november 1999, GS: 8 februari 2000)
- "Banckertplein" (raad: 5 oktober 1998, GS: 4 mei 1999)
- "Banckertplein, eerste herziening" (raad: 14 juni 2004, GS: 10 september 2004)
- "De Schoof" (raad: 5 oktober 1998, GS: 13 april 1999)

1.5 Leeswijzer

Deze toelichting bestaat uit 6 hoofdstukken. In hoofdstuk 1 wordt de inleiding beschreven, waarin wordt ingegaan op een aantal algemene planaspecten. In hoofdstuk 2 vindt de planbeschrijving plaats en wordt tevens een toelichting gegeven op de bestemmingsmethodiek. In de hoofdstukken 3 en 4 komt de achterliggende onderbouwing voor de keuzes die in hoofdstuk 2 worden gemaakt ten aanzien van, onder andere, ruimtelijke ordening, volkshuisvesting, mobiliteit, natuur en landschap, water, archeologie en cultuurhistorie en milieu aan de orde. In hoofdstuk 5 en 6 wordt, tenslotte, de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan aangetoond en wordt ook ingegaan op het overleg- en inspraaktraject.

2 Planbeschrijving

2.1 Inleiding

Het plangebied omvat het centrumgebied van Hendrik-Ido-Ambacht. Het centrumgebied kan worden onderverdeeld in 3 deelgebieden, namelijk Buurt Dorp, Buurt Oostendam en Buurt Kruiswiel. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op functionele, ruimtelijke en juridische aspecten.

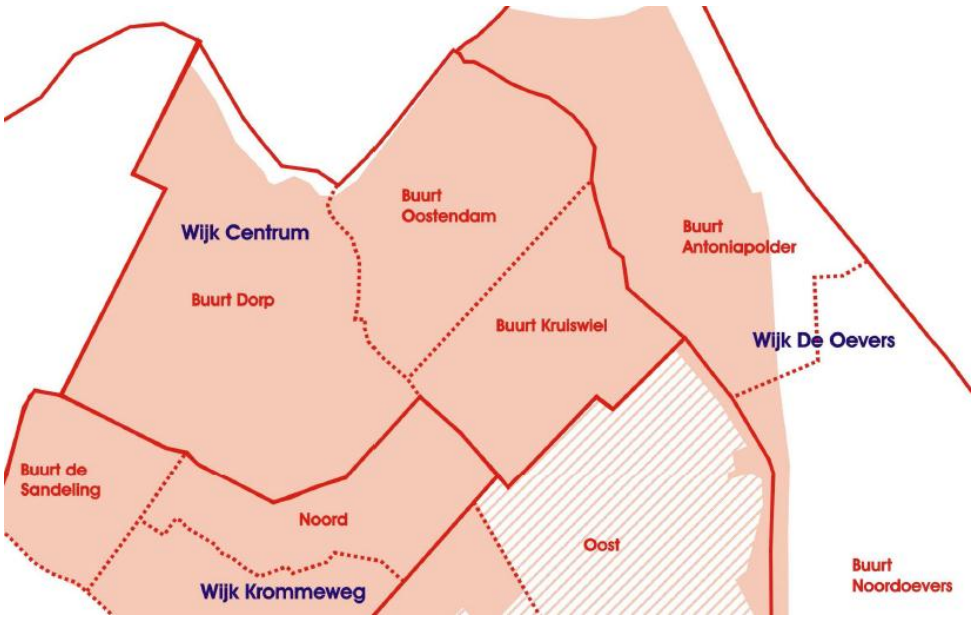

Afbeelding 2: Wijk- en buurtindeling Hendrik-Ido-Ambacht

2.2 Beheer

Onderhavig plan is een conserverend plan. Dat betekent dat de situatie zoals die in vigerende plannen is vastgelegd positief bestemd wordt. Daar waar maatwerk noodzakelijk of gewenst is, wordt gemotiveerd afgeweken van een wijziging.

Functionele aspecten en doorvertaling bestemmingsplan

Wonen

De gemeente Hendrik-Ido-Ambacht is een echte woongemeente, met een dorps karakter. De woonomgeving wordt gekenmerkt door veel groenelementen, laagbouw en een karakteristiek historisch dorpslint (Dorpsstraat, Kerkstraat, Veersedijk, Onderdijk en Onderdijkse Rijweg). De ligging aan het water (de Waal, de Noord, de Rietbaan en de Strooppot) draagt bij aan de omgevingskwaliteit van de gemeente. De aanwezige woningen zijn bestemd middels de bestemming of aanduiding “Wonen”. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt in woningtypologie, maar wordt gebruik gemaakt van bouwvlakken en goot- en bouwhoogten op de verbeelding. Daar waar geen goot- en bouwhoogte staat aangegeven, is een goot- en bouwhoogte van respectievelijk 6 en 11 meter van toepassing.

Winkelvoorzieningen
Het totale detailhandelsaanbod in de gemeente Hendrik-Ido-Amacht bestaat uit ca. 32.500 m² wvo (winkelvloeroppervlak). Winkelcentrum De Schoof is het hoofdwinkelcentrum van de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht en is gelegen in het noordoosten van het plangebied. Hoofdwinkelcentrum De Schoof is medio 2001 in de huidige vorm geopend en is ingepast in de bestaande structuur. Het winkelaanbod in De Schoof heeft een omvang van meer dan 9.000 m² wvo.

Winkelvoorzieningen zijn bestemd als “Detailhandel” of “Gemengd 2”. Tevens is het mogelijk dat winkelvoorzieningen, al dan niet met een aanduiding afhankelijk van de aard van de nevenfunctie, onder de woonbestemming vallen.

Maatschappelijke voorzieningen
De gemeente heeft circa twintig onderwijsvoorzieningen, waaronder ook een aantal dependances. Er is sprake van een verspreide aanwezigheid van onderwijsvoorzieningen over de dorpskern. De gemeente Hendrik-Ido-Ambacht kent tevens een groot aantal zorg- en welzijninstellingen. De gemeente heeft een visie opgesteld voor wonen, zorg en welzijn voor ouderen, chronisch zieken en gehandicapten, waarbij het indelen van de gemeente in drie woonzorgzones uitgangspunt was. Een woonzorgzone is een gebied waar een leefklimaat wordt gecreëerd waarin het voor ouderen, gehandicapten en chronisch zieken, verantwoord is om daar zelfstandig te blijven wonen. In de gemeente zijn drie woonzorgzones. De Woonzorgzone Centrum is gelegen in het plangebied. Deze voorzieningen zijn bestemd als “Maatschappelijk”.

Bedrijventerreinen
Het bedrijventerrein Antoniapolder met een netto-oppervlakte van ca. 50 ha, is gelegen buiten het plangebied aan de oostzijde van Hendrik-Ido-Ambacht. Op het bedrijventerrein zijn bedrijven tot maximaal milieucategorie 5 toegestaan. Het industrieterrein Aan de Noord e.a. is ten oosten van Antoniapolder gelegen en betreft een gezoneerd industrieterrein als bedoeld in art. 41 en 53 van de Wgh. De zone van dit industrieterrein overlapt het plangebied en is weergegeven op de verbeelding.

Recreatie
Het Burgemeester Baxpark en het sportpark Schildman, die gelegen zijn aan de zuidzijde van het plangebied, bieden naast belangrijke wandelmogelijkheden, ruimte voor intensieve recreatie. Op het sportpark Schildman is een aantal sportverenigingen gevestigd met bijbehorende voorzieningen. Een sporthal en zwembad zijn gelegen aan de oostelijke zijde van het park. Het westelijk gedeelte van de parken is bestemd als “Sport”. Het oostelijk gedeelte is bestemd als Recreatie-Dagrecreatie. Beide bestemmingen sluiten aan bij de invulling van het park.

Openbare ruimte
Het plangebied wordt gekenmerkt door een herkenbare openbare structuur met veel ruimte voor groen en water. Uitgangspunt is deze bestaande groen- en waterstructuur minimaal te behouden en waar mogelijk te versterken. Het bestemmingsplan biedt die ruimte.

Als onderdeel van de groene structuur wordt het wenselijk geacht de voortuinen van woningen zoveel mogelijk groen te houden en geen parkeren aan de voorzijde van de woning toe te staan. Bij hoekwoningen of (half)vrijstaande woningen mag aan de zijkant van de woningen geparkeerd worden.

Kabels en leidingen
In het plangebied zijn een hoogspanningsleiding, een rioolpersleiding en een gasleiding aanwezig die planologisch relevant zijn. Deze leidingen en hun beschermingszones zijn weergegeven op de verbeelding middels een dubbelbestemming.

De belangen van de dubbelbestemming zijn primair ten opzichte van de belangen van de ander daar voorkomende bestemmingen. Bij het samenvallen van dubbelbestemmingen maakt de gemeente een afweging welk belang prioriteit heeft. De opgenomen bestemmingsregeling verplicht de gemeente om de relevante instanties te consulteren.

Ruimtelijke aspecten

De ontstaansgeschiedenis van Hendrik-Ido-Ambacht is duidelijk op te maken uit de huidige opzet van het verstedelijkte landschap. In de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht kunnen op basis van stedenbouwkundige, landschappelijke, architectonische en/of functionele overeenkomsten op grote schaal enkele deelgebieden worden onderscheiden. De lintbebouwing langs de Dorpsstraat en de Kerkstraat vormt de oorsprong van het dorp Hendrik-Ido-Ambacht. Het zwaartepunt van Hendrik-Ido-Ambacht ligt bij de aantakking van de lintbebouwing langs de Waal op de Noord in het noorden van de gemeente. Het gaat hierbij om afwisselende individuele bebouwing bestaande uit kleine panden, enkele winkels, vrijstaande woningen en boerderijen. Het karakter van kleinschaligheid, verschillen in dichtheid en openheid (waardoor er doorzichten zijn op bijvoorbeeld de Waal) van de oude lintstructuren en dijken zijn duidelijk waarneembaar in het dorpse weefsel.

2.3 Ontwikkelingen

Het bestemmingsplan “Centrum” maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. De bestaande situatie zal niet veranderen, tenzij ontwikkelingen juridisch-planologisch middels eerder gevolgde procedures worden mogelijk gemaakt.

In het plan zijn uitsluitend ontwikkelingen meegenomen die in het vigerende bestemmingsplan al opgenomen waren (als wijzigingsgebieden). Het betreft een wijzigingsgebied voor de locatie 1, 2, 3 - Koopcentrum in de nabijheid van de van Elkstraat. Op de verbeelding heeft deze locatie een gebiedsaanduiding Wro-zone wijzigingsgebied. De toepassing van de wijzigingsbevoegdheid is gekoppeld aan een onderzoeksverplichting.

Voor de bebouwing aan de Dorpsstraat is een bijzondere regeling opgenomen. In het vigerende bestemmingsplan hadden deze percelen een bestemming ‘dorpsbebouwing’ met de mogelijkheid om naast wonen andere functies zoals detailhandel, horeca en bedrijvigheid uit te oefenen. In het voorliggende plan is deze regeling overgenomen door een wijzigingsbevoegdheid voor burgemeester en wethouders voor het toevoegen of verplaatsen van niet-woonfuncties aan de Dorpsstraat. Dit geeft burgemeester en wethouders de mogelijkheid dezelfde gebruiksmogelijkheden toe te kennen als in de vigerende regeling.

Overigens spelen er wel enkele ontwikkelingen in de gemeente, die nog onvoldoende uitgekristalliseerd zijn om in dit bestemmingsplan opgenomen te worden. Het betreft de ontwikkeling van de Petrakerk aan de Margrietstraat 1. Daarnaast zijn er plannen om 37 wooneenheden aan de Onderdijk 126-128 te realiseren, bestemd voor geestelijke gezondheidszorg. Beide ontwikkelingen worden middels afzonderlijke bestemmingsplanprocedures mogelijk gemaakt.

Tenslotte is er een artikel 19 WRO-procedure gevolgd voor de ontwikkeling van 6 woningen aan de Onderdijk. Voor dit plan heeft de gemeentelijke bezwarencommissie geadviseerd de bouwvergunning in te trekken vanwege privaatrechtelijke belemmeringen. Het college moet formeel nog een besluit nemen of het advies van de commissie wordt overgenomen. In het vastgesteld bestemmingsplan is om die reden de situatie nog bestemd conform de bestreden verleende bouwvergunning.

2.4 Juridische aspecten

2.4.1 Planmethodiek

Bij de opzet van het bestemmingsplan is uitgegaan van een gedetailleerde opzet van het plan. Dat wil zeggen dat op de planverbeelding voor ieder perceel de bouwmogelijkheden zijn aangegeven: per perceel is door een bouwvlak aangegeven waar de hoofdbebouwing (het belangrijkste gebouw op een perceel zoals een woning, winkel, bedrijf e.d.) gebouwd mag worden. Per bouwvlak is vervolgens bepaald welke goot- en nokhoogte de hoofdbebouwing mag hebben. Voor Wonen is daarbij uitgegaan van een standaard hoogte bestaande uit 2 lagen met een kap. Afwijkende hoogtes zijn op de planverbeelding aangegeven.

Bebouwing
Naast hoofdbebouwing kent het plan ook mogelijkheden voor bijgebouwen en/of uitbreiding van woonruimte. De hoofdregel daarbij is dat bij woningen zowel binnen als buiten het bouwvlak - afhankelijk van het type woningen - bijgebouwen en uitbreidingen van woonruimte mogen worden gebouwd, mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden. Het gedeelte voor de woning mag niet bebouwd worden. Op de kaart zijn deze gronden aangegeven met de bestemming "Tuin". Bij niet woonfuncties moeten bijgebouwen in het bouwvlak worden gebouwd. In het plan is een uitzondering gemaakt voor bestaande bijgebouwen die gehandhaafd mogen worden. Bij de keuze voor deze regeling is meegewogen dat op basis van de Wabo vergunningsvrij bijgebouwen mogen worden gebouwd. Extra bouwmogelijkheden buiten het bouwvlak worden in verband met de gewenste kwaliteit van het openbaar gebied niet wenselijk geacht. Voor maatschappelijke bestemmingen is een uitzondering gemaakt. Met een afwijking is het mogelijk bijvoorbeeld een fietsenstalling te bouwen buiten het bouwvlak.

Historisch lint goothoogtes
Een onderscheidende regeling is opgenomen voor de straten Dorpsstraat, Kerkstraat, Veersedijk, Onderdijk en Onderdijkse Rijweg. De bebouwing aan deze linten kenmerkt zich nog door historische bebouwing veelal met een kenmerkende lage goot. Deze lage goot is enerzijds zoveel mogelijk overgenomen in de toegestane hoogte binnen een bouwvlak anderzijds moet ook voldoende ontwikkelingsruimte worden geboden bij herbouw waarbij de eisen uit het bouwbesluit een grote goothoogte kunnen eisen. In het plan is ter bescherming van het bestaande gevelbeeld de mogelijkheid opgenomen voor burgemeester en wethouders om

nadere eisen te stellen. Dat wil zeggen dat B&W bij een aanvraag omgevingsvergunning kunnen eisen dat een lagere goothoogte wordt aangehouden indien dit noodzakelijk wordt geacht om het bestaande beeld van het historische lint te behouden.

Functies

Naast de bebouwingsmogelijkheden, is in het plan ook het toegestane gebruik van de gronden bepaald. Ieder perceel heeft daartoe een bestemming gekregen bijvoorbeeld wonen, detailhandel, horeca of water. In de regels is per bestemming bepaald welke gebruiksmogelijkheden op een perceel gelden. In een aantal gevallen zijn per perceel bijzondere gebruiksmogelijkheden bepaald door een aanduiding op de planverbeelding. Bijvoorbeeld binnen de bestemming "Wonen" komt de aanduiding ‘detailhandel’ voor. Dat wil zeggen dat in het pand, naast wonen, ook een winkelfunctie is toegestaan. In een aantal gevallen is de aanduiding op de kaart juist bedoeld om het gebruik ten opzichte van de algemene bestemming te beperken. Bijvoorbeeld bedrijven en instellingen in de gezondheidszorg hebben in het plan de algemene bestemming "Maatschappelijk" gekregen. Indien op de planverbeelding de aanduiding "begraafplaats" is aangegeven is bepaald dat deze gronden uitsluitend voor die doeleinden mogen worden gebruikt.

Bij het toekennen van een specifieke aanduiding is een terughoudend beleid gevoerd. Uitgangspunt is om bestaande niet-woonfuncties zoveel mogelijk onder de regeling voor beroeps- en bedrijfsuitoefening aan huis te laten vallen zoals die standaard binnen de gemeente geldt. Bij de inventarisatie van het plangebied is daarom alleen een functieaanduiding opgenomen indien in de bestaande situatie duidelijk sprake is van een afwijkende functie die niet past in de regeling voor beroepen aan huis.

De Lijst van Horeca-activiteiten waaraan in dit bestemmingsplan wordt gerefereerd, maakt een onderverdeling in zeven categorieën. In de bestemming “Horeca” worden vier categorieën toegelaten, te weten categorie 1 tot en met 4. Voor een overzicht van alle categorieën wordt verwezen naar bijlage 3 van de regels.

Categorie 1 betreft de maaltijdverstrekkende gelegenheden, zoals een cafetaria of restaurant. Categorie 2 zijn drankverstrekkers zoals cafés. Tot de derde en vierde categorie worden respectievelijk multifunctionele en logieverstrekkende horeca-bedrijven gerekend. Multifunctionele horecabedrijven zijn een combinatie van categorie 1 en 2 bedrijven.

Flexibiliteit

Tenslotte is in de regels bij het plan nog een aantal flexibiliteitsbepalingen (afwijkingen en wijzigingen) opgenomen die burgemeester en wethouders de mogelijkheid bieden om bij de uitvoering van het plan af te wijken van de algemene bestemmingsregeling. Bijvoorbeeld voor extra bebouwingsmogelijkheden of een functiewisseling op het perceel. Bij toepassing van de flexibiliteitsbepalingen moeten burgemeester en wethouders steeds afwegen of gebruikmaking van deze bevoegdheid niet leidt tot de aantasting van belangen van derden. Om administratieve lasten binnen de gemeente zoveel mogelijk terug te dringen is getracht het aantal afwijkingen en wijzigingen tot een minimum te beperken.

Handboek
Bij het opstellen van de plankaart en planregels is uitgegaan van het gemeentelijk handboek voor het opstellen van bestemmingsplannen (oktober 2009). Dat wil zeggen dat een vaste indeling van planverbeelding, toelichting en regels is aangehouden en dat de planverbeelding getekend is op een wijze dat deze eenvoudig geschikt te maken is voor digitale toepassingen en uitwisseling met andere instanties (conform SVBP 2008).

2.4.2 Regels

De regels bestaan uit vier hoofdstukken:
- Inleidende regels (hoofdstuk 1)
- Bestemmingsregels (hoofdstuk 2)
- Algemene regels (hoofdstuk 3)
- Overgangs- en slotregels (hoofdstuk 4)

Hierna volgt een korte toelichting op de in het plan opgenomen regels.

Hoofdstuk 1 Inleidende regels
Hoofdstuk 1 “Inleidende regels” bestaat uit twee artikelen. In het artikel “Begrippen” wordt een aantal in de regels voorkomende begrippen nader omschreven. Door de omschrijving wordt de interpretatie van deze begrippen beperkt waarmee de duidelijkheid van het plan en daarmee de rechtszekerheid wordt vergroot. In het artikel “Wijze van meten” wordt aangegeven hoe de in het plan voorgeschreven maatvoeringen dienen te worden bepaald.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels
Hoofdstuk 2 “Bestemmingsregels” bevat de regels waarin de materiële inhoud van de (dubbel)bestemmingen die in het plangebied voorkomen is opgenomen. Daarbij zijn tevens, waar nodig, flexibiliteitsbepalingen opgenomen die meer bouwmogelijkheden dan wel een ruimer gebruik van de functie toestaan na een nadere afweging die door burgemeester en wethouders moet worden gemaakt.

Conform de landelijke Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP2008) zijn de verschillende artikelen binnen dit hoofdstuk alfabetisch gerangschikt. Daarnaast geldt de vaste volgorde: eindbestemmingen (enkelbestemmingen), voorlopige bestemmingen (komen niet voor in dit plan), uit te werken bestemmingen (komen niet voor in dit plan) en dubbelbestemmingen. Tot slot geldt ook voor de indeling van de afzonderlijke artikelen een vaste volgorde. Die ziet er voor eindbestemmingen als volgt uit: bestemmingsomschrijving, bouwregels, nadere eisen, afwijken van de bouwregels, specifieke gebruiksregels, afwijken van de gebruiksregels, omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen gebouwen zijnde, of van werkzaamheden, omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk, en wijzigingsbevoegdheid. Hierna volgt een korte toelichting op de voorkomende leden binnen een artikel.

Bestemmingsomschrijving
In dit onderdeel worden de functies aangegeven waartoe de gronden zijn bestemd. Naast de hoofdbestemmingen (het hoofdgebruik) worden in dit lid ook de functieaanduidingen genoemd waarmee een afwijkend gebruik van de hoofdbestemming wordt geregeld.

Bouwregels
In de bouwregels zijn de regels beschreven die gelden voor het bouwen van bij recht toegelaten bouwwerken.

Nadere eisen
Een nadere eisen-regeling biedt burgemeester en wethouders de mogelijkheid nadere eisen te kunnen stellen aan de plaats en afmetingen van bouwwerken ten behoeve van onder andere het stedenbouwkundige beeld en het woon- en leefklimaat. Het gaat om een geringe sturingsmogelijkheid die objectief begrensd is door de koppeling met een limitatieve lijst met toetsingscriteria.

Afwijken van de bouwregels
In dit lid zijn regels opgenomen voor het bouwen van bouwwerken die slechts na een door burgemeester en wethouders verleende omgevingsvergunning mogen worden gebouwd. Daarbij zijn tevens de randvoorwaarden vastgelegd die gelden als toetsingskader.

Specifieke gebruiksregels
In de specifieke gebruiksregels is bepaald welk gebruik wel en niet strijdig is met de bestemmingsomschrijving.

Afwijken van de gebruiksregels
Burgemeester en wethouders kunnen afwijken van het gebruik van de gronden, anders dan beschreven in de bestemmingsomschrijving en de specifieke gebruiksregels, mits het gebruik past binnen de ruime interpretatie van de bestemmingsomschrijving en voldaan wordt aan objectief begrensde toetsingscriteria. Hiermee wordt dus een enigszins ruimer gebruik mogelijk gemaakt dan volgens een strikte toepassing van de bestemmingsomschrijving mogelijk is.

Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen gebouwen zijnde, of van werkzaamheden
In die gevallen dat het uitvoeren van werken en werkzaamheden in of op de bodem, niet zijnde het bouwen van bouwwerken, kunnen leiden tot een verstoring van de in of op de bodem aanwezige waarden, is een omgevingsvergunning benodigd. Deze regels beogen een planologische bescherming te geven aan de in het plangebied voorkomende waarden. Het bestaat uit de volgende subleden:

- verbod: hierin is bepaald welke werken en werkzaamheden niet mogen worden uitgevoerd zonder een omgevingsvergunning;
- uitzonderingen: hierin is bepaald in welke gevallen geen omgevingsvergunning nodig is;
- toelaatbaarheid: hierin is bepaald wanneer de uit te voeren werken en werkzaamheden toelaatbaar worden geacht.
- advies: hierin is bepaald bij wie of welke instantie advies moet worden ingewonnen omtrent de effecten van een voorgenomen activiteit alvorens burgemeester en wethouders een omgevingsvergunning kunnen verlenen.

Omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk
De reden om een omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk op te willen nemen in de regels is feitelijk dezelfde als voor een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van wer-

ken, geen gebouwen zijnde, of van werkzaamheden. Een verschil is dat in dit geval geldt dat het moet gaan om gebouwen of (delen van) straatwanden die veelal een cultuurhistorische waarde hebben waarvan de gemeente (en mogelijk ook hogere overheden) vinden dat die moeten worden beschermd. Slopen mag in die gevallen niet zonder een omgevingsvergunning van burgemeester en wethouders plaatsvinden. Dezelfde onderverdeling in subleden wordt aangehouden als bij de omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen gebouwen zijnde, of van werkzaamheden.

Wijzigingsbevoegdheid
In een (bestemmingsspecifieke) wijzigingsbevoegdheid worden burgemeester en wethouders in de gelegenheid gesteld het plan te wijzigen voor zover die wijziging betrekking heeft op de inhoud van de specifieke bestemmingsregeling. In de wijzigingsbevoegdheid is exact bepaald wat kan/mag worden gewijzigd, wanneer en onder welke voorwaarden toepassing mag worden gegeven aan de wijzigingsbevoegdheid.

Hoofdstuk 3 Algemene regels
In dit hoofdstuk worden, in aanvulling op de bestemmingsbepalingen, aanvullende regels gesteld.

In het artikel “Anti-dubbeltelregel” is bepaald dat grond die in aanmerking moest worden genomen bij het verlenen van een omgevingsvergunning, waarvan de uitvoering heeft plaatsgevonden of alsnog kan plaatsvinden, bij de beoordeling van een andere aanvraag om bouwvergunning niet opnieuw in beschouwing mag worden genomen.

In het artikel “Algemene bouwregels” kunnen aanvullende bouwregels worden opgenomen die voor alle bestemmingen gelden. Bijvoorbeeld extra bouwmogelijkheden voor ondergeschikte bouwdelen zoals balkons, galerijen en kelders, maar ook beperking van bouwmogelijkheden als gevolg van, bijvoorbeeld, milieuwetgeving, de geldende keur en de eventuele aanwezigheid van molens (molenbiotoop). In dit geval is er, mede ook vanwege het conserverende karakter van het plan, voor gekozen op te nemen in welke gevallen de Bouwverordening van toepassing is en welke criteria gelden indien burgemeester en wethouders nadere eisen willen stellen aan de plaats en afmetingen van bouwwerken.

Aanvullend op de (algemene) bouwregels gelden bijzondere bouwbepalingen die met een aanduiding in de geometrische plaatsbepaling zijn weergegeven, waaronder voor externe veiligheid en cultuurhistorie. Deze zijn ondergebracht in het artikel “Algemene aanduidingsregels”.

Het artikel “Algemene afwijkingsregels” is een aanvulling op de afwijkingsregels uit de bestemmingen waarin nog een aantal algemene afwijkingen is opgenomen die in alle gevallen gelden. Het betreft hier een standaardregeling die het mogelijk maakt om bij de uitvoering van bouwplannen beperkte afwijkingen van het plan mogelijk te maken. Bijvoorbeeld een geringe overschrijding van de toegestane bouwhoogte of het mogelijk maken van de bouw van schakelkastjes (nutsgebouwtje) in het openbare gebied. Aan de toepassing van de afwijking dient een belangenafweging ten grondslag te liggen.

In het artikel “Algemene wijzigingsregels” is een aantal algemene wijzigingsregels opgenomen. In het algemeen gesteld bieden de algemene wijzigingsregels in aanvulling op de afwijkingen

mogelijkheden voor bestemmingswijzigingen, verschuivingen van bestemmingsgrenzen en bebouwingsmogelijkheden voor nutsvoorzieningen. In dit geval hebben de algemene wijzigingsregels betrekking op de mogelijkheid aanduidingen te schrappen die over meerdere bestemmingen liggen.

Aan toepassing van de wijzigingsbevoegdheid dient, evenals bij de toepassing van een ontheffingsbevoegdheid, een belangenafweging ten grondslag te liggen. Overeenkomstig de jurisprudentie is deze bevoegdheid van burgemeester en wethouders of van de gemeenteraad aan (objectieve) grenzen gebonden.

In de “Algemene procedureregels” worden de procedures geregeld die burgemeester en wethouders dienen te volgen indien toepassing wordt gegeven aan de in dit plan opgenomen ontheffingsregels en nadere eisen. De procedure voor wijziging van een bestemming is geregeld in de Wet ruimtelijke ordening en behoeft om die reden niet te worden opgenomen in de regels van het bestemmingsplan.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels
In hoofdstuk 4, tot slot, zijn de laatste twee artikelen van het bestemmingsplan opgenomen. In het overgangsrecht is een regeling opgenomen voor bebouwing en gebruik dat al bestond bij het opstellen van het plan, maar dat strijdig is met de opgenomen regeling. Onder bepaalde voorwaarden mag deze strijdige bebouwing en/of strijdig gebruik worden voortgezet of gewijzigd. Tot slot is in de slotregel de officiële naam van het plan bepaald. Onder deze naam kan het bestemmingsplan worden aangehaald.

2.4.3 Geometrische plaatsbepaling

Voor het verbeelden van de geometrisch bepaalde bestemmingen is een topografische ondergrond gebruikt. Met behulp van lijnen, coderingen en arceringen is aan gronden (en in dit geval ook wateren) een bepaalde bestemming toegekend. Binnen een bestemmingsvlak zijn met aanduidingen nadere regels aangegeven.

3 Beleidskader

3.1 Rijksbeleid

Nota ruimte

De Nota Ruimte, de Planologische Kernbeslissing (PKB) Nationaal Ruimtelijk Beleid uit 2006, heeft met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en op basis van het overgangsrecht de status van structuurvisie gekregen en vormt samen met de (ontwerp) Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Ruimte, zie ook hierna, het nationale ruimtelijke beleid voor de periode 2004 tot 2020 met een doorkijk naar 2030. De nota bevat geen concrete beleidsbeslissingen maar stelt een aantal beleidsdoelen als leidraad voor de ontwikkelingen in de komende periode. Hoofddoel is ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevragende functies. Specifiek richt het rijksbeleid zich op:

- versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland, met name door voldoende ruimte te reserveren voor de ontwikkeling van bedrijven in (groot)stedelijk gebied;
- krachtige steden en een vitaal platteland; investeren in leefbaarheid en veiligheid;
- borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke (natuur-, landschappelijke en cultuurhistorische) waarden;
- borging van de veiligheid; aandacht voor de waterproblematiek en externe veiligheidsaspecten.

AMvB Ruimte

Nieuwe structuurvisies, zo ook de Nota Ruimte, moeten volgens de Wro een beschrijving bevatten waaruit blijkt hoe het rijk de in de structuurvisie verwoorde nationale ruimtelijke belangen wil verwezenlijken. Het overzicht van alle nationale ruimtelijke belangen uit de verschillende PKB's en de voorgenomen verwezenlijking daarvan worden gebundeld in één *Realisatieparagraaf Nationaal Ruimtelijk Beleid* (integratie van Realisatieparagraaf Nota Ruimte en de realisatieparagrafen voor de andere PKB's). Deze zogenoemde AMvB Ruimte zal de ruimtelijke kaders uit de vigerende PKB's bevatten, die daadwerkelijk borging in regelgeving behoeven. Het ontwerpbesluit AMvB Ruimte (d.d. 29 mei 2009) heeft inmiddels ter inzage gelegen.

In de realisatieparagraaf benoemt het kabinet 34 nationale ruimtelijke belangen. Deze omvatten globaal de nationale planologische principes zoals gebundelde verstedelijking en versterking van de kwaliteiten van het landschap, de ontwikkeling van de Randstad, de mainports en een aantal grote bouwlocaties, de bescherming en ontwikkeling van een aantal groene en blauwe gebiedscategorieën en ruimtelijke garanties voor de nationale grondstoffen- en energieproductie. Het rijk zet hierbij met name in op een zuinig ruimtegebruik, de bescherming van kwetsbare gebieden (de nationale landschappen en de ecologische hoofdstructuur) en de bescherming van het land tegen overstroming en wateroverlast.

Nota wonen

In de “Nota wonen; Mensen, Wensen, Wonen” uit 2002 wordt een visie gegeven op het wonen in de 21e eeuw. Onder het motto “Mensen, Wensen, Wonen” stelt de nota de burger centraal in het woonbeleid. Het woonbeleid tot, grofweg, 2010, richt zich op vijf kernopgaven:

- het vergroten van de zeggenschap over de woning en de woonomgeving; Zowel huurders als kopers kunnen onvoldoende hun woonwensen waarmaken. Om dit te verbeteren moet de zeggenschap van beide groepen worden vergroot.
- kansen scheppen voor mensen in kwetsbare posities; Kwetsbare groepen in de samenleving dreigen aansluiting te verliezen met de sterkere, kansrijke groepen. Via het woonbeleid moet de aansluiting ten minste worden behouden en waar mogelijk worden verbeterd. Daarnaast is er meer aandacht voor startende huishoudens.
- bevorderen van wonen en zorg op maat; Het aantal mensen dat zorg nodig heeft, neemt in de toekomst fors toe. Het woonbeleid is daarom gericht op het bevorderen van op maat gesneden woon- en zorgarrangementen, die nauw aansluiten bij de (individuele) behoeftes en wensen van de zorgbehoevenden.
- verbeteren van de stedelijke woonkwaliteit; De kwaliteit van het wonen in de steden blijft achter bij die elders in het land. Met het Grotestedenbeleid en het Investeringsbudget Stedelijke Vernieuwing (ISV) wordt de stedelijke woonkwaliteit verbeterd. De ambities op dit gebied worden aanzienlijk verhoogd.
- tegemoet komen aan de “groene woonwensen”; Er is bij de burgers een grote belangstelling om ruim en groen te wonen. Het woonbeleid richt zich op het faciliteren van deze woonwensen zonder dat daarbij natuurwaarden en ruimtelijke kwaliteiten worden geschaad.

Nota Mobiliteit

De Nota Mobiliteit is feitelijk het Nationaal Verkeers- en Vervoersplan en daarmee de opvolger van het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer (SVV2). De nota heeft een PKB procedure doorlopen overeenkomstig de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) en is op 21 februari 2006 in werking getreden. In de Nota Mobiliteit worden de hoofdlijnen van het nationale verkeers- en vervoersbeleid voor de komende decennia beschreven. Uitgangspunt van beleid is dat mobiliteit een noodzakelijke voorwaarde is voor economische en sociale ontwikkeling. Een goed functionerend systeem voor personen- en goederenvervoer en een betrouwbare bereikbaarheid van deur tot deur zijn essentieel om de economie en de internationale concurrentiepositie van Nederland te versterken.

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en is opgesteld voor de planperiode 2009 - 2015. Het Nationaal Waterplan is in december 2009 door de ministerraad vastgesteld.

Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Het rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op de korte en de lange termijn. Om een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem te bereiken moet het water meer

bepalend zijn bij de besluitvorming over grote ruimtelijke opgaven dan voorheen. De mate van bepalendheid wordt afhankelijk gesteld van, onder meer, de omvang en de aard van de ingrepen, bestaande functies, nieuwe andere ruimteclaims en de bodemgesteldheid van een gebied.

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan, vervangt daarmee op onderdelen het beleid uit de Nota Ruimte. Specifiek gaat het over de gebieden die deel uitmaken van de ruimtelijke hoofdstructuur, het IJsselmeer, de Noordzee en de rivieren. Hiervoor geldt de AMvB Ruimte. Ook de bescherming van vitale functies en kwetsbare objecten is een onderwerp van nationaal belang. Hiervoor wordt een afzonderlijke AMvB opgesteld.

Nationaal Bestuursakkoord Water

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21^{e} eeuw vastgelegd. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen en het verminderen van wateroverlast. Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen.

In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen. De watertoets is het proces van vroegtijdig informeren, adviseren en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van dit nieuwe instrument is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet in beschouwing worden genomen als het gaat om waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Uitvoering van de watertoets betekent in feite dat de gemeente en de waterbeheerder samenwerken bij het uitwerken van ruimtelijke plannen, zodat problemen in het gebied zelf en de omgeving worden voorkomen. De watertoets is sinds 2003 verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening 1985 (Bro 1985) en is overgenomen in het nieuwe Besluit ruimtelijke ordening (Bro) en hiermee verplicht voor alle ruimtelijke plannen en besluiten.

In 2008 is het NBW geactualiseerd met als doel de watersystemen in 2015 op orde te krijgen, met name op het gebied van wateroverlast en watertekort.

3.2 Provinciaal en regionaal beleid

Provinciale structuurvisie; Visie op Zuid-Holland, ontwikkelen met schaarse ruimte

Op basis van de Wro moeten gemeenten, provincies en rijk hun beleid neerleggen in één of meer structuurvisies. Het provinciebestuur van Zuid-Holland heeft ervoor gekozen één integrale ruimtelijke structuurvisie voor Zuid-Holland te ontwikkelen. Het uitgangspunt is *“lokaal wat kan, provinciaal wat moet”*. In de provinciale structuurvisie geeft de provincie aan wat zij als provinciaal belang beschouwt en hoe zij daarop wil gaan sturen.
Provinciale Staten stelden op vrijdag 2 juli 2010 de provinciale Structuurvisie, de Verordening Ruimte (de realisatie van de structuurvisie, zie ook hierna) en de Uitvoeringsagenda definitief vast. Vanaf dat moment gelden de Streekplannen, inclusief eventuele partiële herzieningen, en de Nota Regels voor Ruimte niet langer als vigerend beleids- en toetsingskader.

Deze structuurvisie bevat het ruimtelijk beleid tot 2020 met een doorkijk naar 2040. Het accent ligt op sturing vooraf en sturing op kwaliteit.

Het beleid gaat in op verschillende provinciale belangen. Van belang voor het plan is de bundeling van verstedelijking, infrastructuur, voorzieningen en economische activiteiten gericht op concentratie en functieafstemming (knopen- en locatiebeleid). Verder dient kansrijke en innovatieve binnenstedelijke verdichting plaats te vinden, vooral rond openbaar vervoerknooppunten. Ook is de opvang van de bevolkingsgroei in het Groene Hart en de Delta in regionale, goed ontsloten kernen en daartoe aangewezen relatief verstedelijkte zones belangrijk.

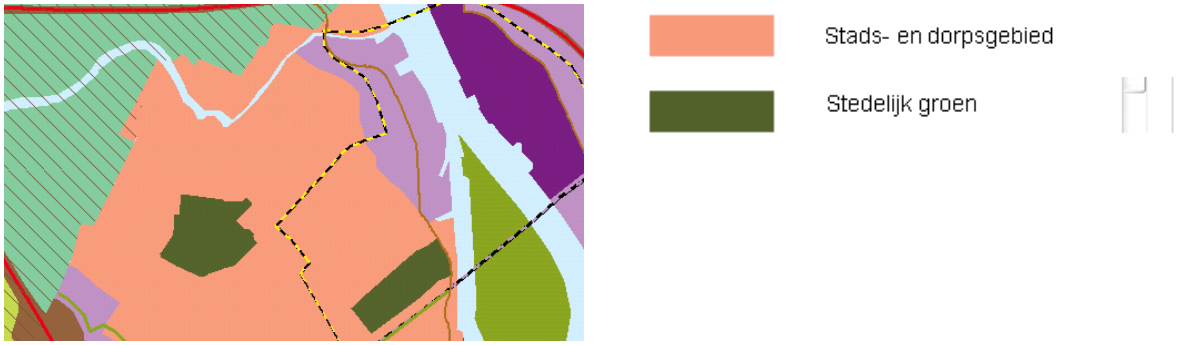

Afbeelding 3: Uitsnede Provinciale Structuurvisie

Provinciale Verordening Ruimte; ontwikkelen met schaarse ruimte

Om het provinciale ruimtelijke belang, zoals beschreven in de provinciale structuurvisie, te kunnen uitvoeren is, onder meer, de provinciale verordening opgesteld. In de provinciale verordening zijn de zaken die generiek van aard zijn (relevant voor alle gemeenten of een bepaalde groep gemeenten) en in eerste instantie vooral een werend of beperkend karakter hebben vastgelegd. De provincie acht de borging hiervan van groot belang.
Tevens zijn de nationale belangen zoals vastgelegd in de AMvB Ruimte ook in de provinciale verordening opgenomen ten behoeve van een doorwerking in de gemeentelijke bestemmingsplannen.
Tot slot zijn in de verordening regels gesteld over de inhoud van bestemmingsplannen en de inhoud van de toelichting van bestemmingsplannen. De verordening heeft slechts betrekking op een beperkt aantal onderwerpen. Bij het opstellen van bestemmingsplannen dient daarom ook rekening te worden gehouden met ander provinciaal beleid. Bovendien moet worden voldaan aan de overige wet- en regelgeving.

Provinciaal Verkeer- en Vervoerplan 2002 - 2020

In het Provinciaal Verkeer- en Vervoer Plan (PVVP) van 21 januari 2004 beschrijft de provincie Zuid-Holland hoe zij de komende jaren haar beleid op het terrein van verkeer en vervoer vorm wil gaan geven. Daarbij komen onderwerpen aan de orde als bereikbaarheid, leefbaarheid en verkeersveiligheid.

De provincie Zuid-Holland kiest voor een beleid van beheerste groei van de mobiliteit. Daarbij moeten tegelijkertijd de individuele wensen en eisen die reizigers en het bedrijfsleven aan de kwaliteit van hun mobiliteit stellen niet uit het oog worden verloren. Om de bereikbaarheid en de

kwaliteit van de leefomgeving in stand te houden is ten eerste een kwaliteitssprong van het openbaar vervoer op alle niveaus vereist.

Vervolgens dient een vermindering van congestie en een verbetering van de bereikbaarheid plaats te vinden. Om die reden worden kwaliteitseisen gesteld aan de trajectsnelheden van de verschillende typen wegverbindingen.

Tot slot wordt gestreefd naar een toename van het fietsgebruik. Daartoe zal een volwaardig fijnmazig netwerk van zowel verkeersveilige, sociaal veilige, als comfortabele verbindingen moeten worden gerealiseerd.

De groei van de mobiliteit mag niet ten koste gaan van de kwaliteit van de leefomgeving. Eén van de ambities van de provincie is dan ook het duurzaam verbeteren van de omgevingskwaliteit in Zuid-Holland door het oplossen van de belangrijkste knelpunten in de omgevingskwaliteit (te hoge uitstoot van vervuilende stoffen, geluidsoverlast en ruimtelijke versnippering) en het voorkomen van nieuwe knelpunten.

3.3 Gemeentelijke beleid

Gemeentelijke structuurvisie "Waar de Waal stroomt"

Deze structuurvisie van de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht gaat in op de gewenste ontwikkelingen op het gebied van wonen, zorg, welzijn, onderwijs, winkelvoorzieningen en de ruimtelijke inpassing van al deze ambities. Het gaat dan onder andere over het behoud van historische en karakteristiek waardevolle elementen. Over de versterking van de waterstructuur en de rol van de Waal en de Noord daarin. Over de groenstructuur en het belang van het Baxpark, Sandelingen-Ambacht en de Sophiapolder daarin.

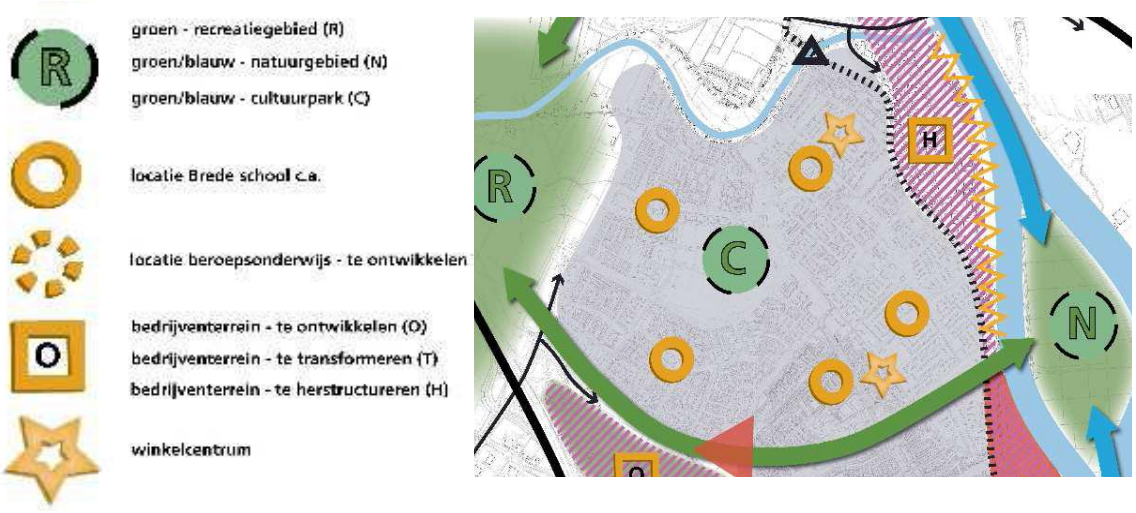

Afbeelding 4: Uitsnede Structuurvisie "Waar de Waal stroomt"

In de structuurvisie is een projectenkaart opgenomen. Een aantal projecten ligt in het plangebied. Het betreft de locaties:

- Baxpark
- Strip Schoof - Cascade
- Weteringsingel - Brede school c.a.
- Havenhoofd - Damstraat
- (deel) Strip Sandelingen - Ambacht (locatie 1, 2, 3 - Koopcentrum)
- Petrakerk
- (deel) totaalvisie Waal

Baxpark

Het Baxpark zal worden heringericht, waarbij ten minste de fiets- en voetgangersverbindingen, ook die door het deel met de sportvelden, zullen worden verbeterd zonder dat daarmee de groene kernkwaliteit teniet wordt gedaan. Vervolgens zal het Baxpark worden voorzien van een eigen watersysteem. Het oppervlak aan open water zal toenemen en er worden meer ecologische oevers aangelegd.

Hoewel de sportaccommodatie Schildman een uitbreidingsbehoefte kent, worden geen nieuwe gebouwen bij recht toegelaten. De uitbreiding dient in beginsel binnen de huidige bouwvlakken te worden opgelost. In het vigerende plan wordt voor bebouwing een totale grondoppervlakte van 3.500 m2 toegelaten. Door bouwvlakken op de planverbeelding is deze bebouwingsruimte overgenomen. Om toch deels tegemoet te komen aan de uitbreidingsbehoefte van de verenigingen wordt per vereniging nog toegestaan 100 m2 uit te breiden. Deze uitbreiding wordt gekoppeld aan een afwijkingsregeling zodat de gemeente vooraf kan toetsen of de gewenste uitbreiding ruimtelijk gewenst is.

Er wordt geen woonbebouwing in het park mogelijk gemaakt. De vigerende situatie wordt in het bestemmingsplan vastgelegd. Het westelijk gedeelte van het Baxpark (Schildman) is bestemd als “Sport”. Het oostelijk gedeelte is bestemd als Recreatie-Dagrecreatie. Beide bestemmingen sluiten aan bij de invulling van het park.

Strip Schoof - Cascade

Het college kiest voor verdere versterking van het hoofdwinkelcentrum De Schoof. Ten aanzien van de ruimte rondom De Schoof zal daartoe een kwaliteitsslag moeten plaatsvinden. Daarnaast biedt de Strip Schoof - Cascade mogelijk ook goede vestigingsmogelijkheden voor een Brede school. Omdat de plannen in dit stadium onvoldoende concreet zijn, is de vigerende situatie in het bestemmingsplan vastgelegd.

Weteringsingel - Brede school c.a.

Aan de Weteringsingel, tussen de Witte de Withstraat en de Reeweg, is ruimte voor een Brede school. In onderhavig bestemmingsplan wordt de vigerende situatie vastgelegd.

Havenhoofd - Damstraat

De locatie Havenhoofd - Damstraat, waar in de huidige situatie vooral detailhandel aanwezig is, kan in aanmerking komen voor herstructurering. Daarbij zal, met name vanwege de ligging, moeten worden ingezet op de realisatie van een meer toeristische recreatieve functie, bijvoorbeeld horeca. De kleinschaligheid van het gebied dient te worden behouden.

Vooralsnog wordt de vigerende situatie in het bestemmingsplan vastgelegd.

Strip Sandelingen - Ambacht
Het onderhavige bestemmingsplan omvat voor een deel de gronden aangeduid als het project “Strip Sandelingen - Ambacht”. De gemeente Hendrik-Ido-Ambacht kiest voor verdere versterking van het hoofdwinkelcentrum De Schoof en behoud van het buurtwinkelcentrum aan de Reeweg. De locatie 1, 2, 3 - Koopcentrum, één van de twee overige buurtwinkelcentra van Hendrik-Ido-Ambacht, zal op termijn worden gewijzigd in woningbouw. Vooralsnog wordt de vigerende situatie in het bestemmingsplan vastgelegd. De wijzigingsbevoegdheid die in het vigerende plan reeds op het perceel aanwezig was, wordt overgenomen in dit bestemmingsplan. De transformatie naar woningbouw is aan voorwaarden gekoppeld. Deze voorwaarden zijn overgenomen uit het vigerende bestemmingsplan “Dorpsstraat e.o.”.

Petrakerk
De Petrakerk verhuist mogelijk naar een andere locatie aan de Margrietstraat binnen de gemeente. In de periode 2007 - 2008 is een studie gedaan naar de bebouwingsmogelijkheden van de huidige locatie. Uitgangspunt is dat die locatie geschikt is voor de realisatie van een solitair woongebouw. Omdat er thans geen sprake is van uitgekristalliseerde plannen, wordt de vigerende situatie, zowel qua functie als bebouwingsmogelijkheden en flexibiliteitsbepalingen, in dit bestemmingsplan overgenomen. Het bestemmingsplan Centrum voorziet niet in een gewijzigde planologische regeling voor de nieuwbouw van de Petrakerk.

De nieuwe locatie aan de Margrietstraat heeft in het vigerende bestemmingsplan de bestemming “Maatschappelijk”. Een verplaatsing van de Petrakerk is daarmee in principe juridisch-planologisch mogelijk. Daarbij dient rekening te worden gehouden met het bebouwingspercentage en de vastgestelde goot- en bouwhoogte ter plaatse, in casu 5 en 10 meter. De functie en maatvoering zijn overgenomen uit het vigerende bestemmingsplan. Met behulp van de afwijkingsregels en toepassing van wijzigingsbevoegdheden, die in het vigerende bestemmingsplan zijn opgenomen, zijn ruimere maatvoeringen mogelijk.

Totaalvisie Waal
De Waal is een van de belangrijkste structuurdragers van Hendrik-Ido-Ambacht. Gestreefd wordt naar het leggen van een ruimtelijke en functionele relatie tussen de Waal en het centrum van Hendrik-Ido-Ambacht. Daarnaast dient het water een grotere belevingswaarde te krijgen. Vooralsnog wordt de vigerende situatie overgenomen in het nieuwe bestemmingsplan.

Woonvisie (2007)
De gemeente Hendrik-Ido-Ambacht streeft naar een gedifferentieerd, levensloopbestendig, kwalitatief goed en betaalbaar woningaanbod, waardoor er voor iedereen die een woning zoekt voldoende keuzevrijheid bestaat. Aangezien in de bestaande woningvoorraad sprake is van een ruim woningaanbod voor gezinnen, wil de gemeente in de nieuwbouwprogramma’s meer prioriteit geven aan het voorzien in de woningbehoefte van jongeren, ouderen en gehandicapten. Voor hen die dit nodig hebben dient er tevens voldoende aanbod aan zorg en dienstverlening aanwezig te zijn.

De belangrijkste doelstellingen die in de woonvisie worden beschreven zijn:
- De zeggenschap en keuzevrijheid van de bewoners vergroten:

Een goed (zowel kwantitatief als kwalitatief) aanbod voor alle doelgroepen wordt nagestreefd. De nadruk ligt op het scheppen van kansen voor jongeren tot 35 jaar en ouderen vanaf 55 jaar. Dit kan door nieuw te bouwen voor deze doelgroepen, maar ook door bestaande woningen aantrekkelijker te maken en door de doorstroming te bevorderen zodat er meer geschikt aanbod vrijkomt. Verder moeten bewoners betrokken worden bij de ontwikkeling van plannen voor hun buurt. Eén van de instrumenten die de gemeente inzet om de zeggenschap van de inwoners te vergroten is het wijk- en buurtgericht werken.

- Het realiseren van voldoende en kwalitatief goede mogelijkheden voor wonen, zorg en welzijn:
  Er dient tegemoet te worden gekomen aan de veranderende vraag naar huisvesting en zorg- en welzijnsvoorzieningen als gevolg van de vergrijzing. Levensloopbestendigheid in woonzorgzones staat hierbij centraal.
- De kwaliteit van de woningvoorraad en de woonomgeving verbeteren en bewaken:
  Er worden steeds hogere eisen gesteld aan woning en woonomgeving. Dit betekent dat sommige complexen de concurrentiestrijd dreigen te verliezen. Eigenaren zullen na moeten denken over de toekomst van deze complexen (upgraden, herbestemmen of slopen). Bij de vraag naar een hogere kwaliteit hoort ook het stellen van kwaliteitseisen bij nieuwbouw en investeringen in de woonomgeving.

Dit bestemmingsplan is een conserverend bestemmingsplan. In een bestemmingsplan dienen geen regels opgenomen te worden, die betrekking hebben op de invulling van functies, zoals doelgroepen. Het bestemmingsplan kan daarom de doelstellingen van de woonvisie niet verankeren in het bestemmingsplan, maar doet hier geen afbreuk aan.

Gemeentelijk Verkeers- en Vervoerplan (2009)

In het Gemeentelijk Verkeers- en Vervoersplan (GVVP) geeft de gemeente haar visie op verkeer en vervoer in Ambacht voor de periode tot 2020. Toekomstige ontwikkelingen en grootschalige projecten hebben invloed op de verkeersstromen en het gebruik van wegen. In het GVVP is hiermee rekening gehouden, zodat de bereikbaarheid, leefbaarheid en verkeersveiligheid ook in de toekomst kan worden gegarandeerd.

Om een duidelijk beeld te krijgen van de huidige parkeersituatie is in oktober 2007 een uitgebreide parkeertelling uitgevoerd in Hendrik-Ido-Ambacht. Tweederde van de openbare parkeervoorzieningen in Hendrik-Ido-Ambacht is in de nachtperiode bezet. Voor een beter inzicht in de huidige situatie en eventuele knelpunten is een onderverdeling gemaakt in 36 deelgebieden, bestaande uit enkele straten. In verschillende gebieden is sprake van een gemiddeld hogere bezettingsgraad, tot boven de 80%. In deze gebieden komt het op straatniveau voor dat de bezettingsgraad oploopt tot boven de 100%.

Er is binnen de gemeente een aantal specifieke aandachtspunten te benoemen. Een belangrijk aandachtspunt is de parkeerdruk die vooral ’s nachts in een aantal woongebieden optreedt. Voor een deel wordt dit veroorzaakt doordat er krap gedimensioneerde parkeervoorzieningen aanwezig zijn. In afbeelding 5 wordt een overzicht gegeven van de bezettingsgraad.

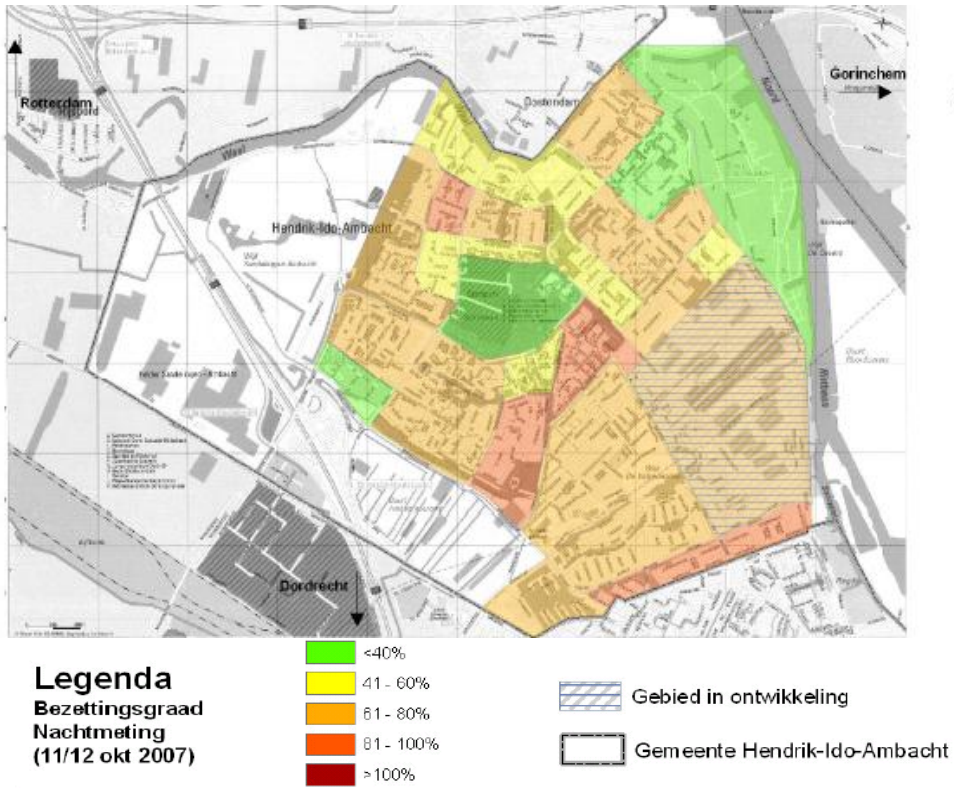

Afbeelding 5: Bezettingsgraad parkeerplaatsen

Binnen het plangebied is een knelpunt ten aanzien van parkeren aanwezig in de wijk Centrum, buurt dorp (ingeklemd door Sandelingenstraat, Nibbelinkstraat, Reeweg, Weteringsingel).

Het bestemmingsplan “Centrum” biedt de mogelijkheid om voldoende parkeergelegenheid te realiseren, omdat alleen de hoofdgroenstructuur de bestemming “Groen” heeft. Snippergroen is zoveel als mogelijk bestemd als “Verkeer” of “Verkeer-Verblijfsgebied”. Het bestemmingsplan is verder conserverend van aard en daarmee vinden geen wijzigingen plaats in de parkeerbalans. Indien ontwikkelingen aan infrastructuur, openbare ruimte of bebouwing plaatsvindt, kunnen oplossingen worden gezocht om de parkeerdruk en parkeeroverlast te reduceren. Dit bevordert de primaire doorstroming van verkeer en verbetert de bereikbaarheid voor hulpdiensten.

SJOP-nota 2010 (Stimuleren Jongeren Ontmoetingsplekken)

De gemeenteraad van Hendrik-Ido-Ambacht heeft in december 2010 het beleidskader zoals beschreven is in de 'SJOP-nota 2010' vastgesteld. Uit een evaluatie is gebleken dat behoefte is aan een nota waarin het gebruik van de openbare ruimte door jeugd en jongeren in beeld gebracht zou worden. De SJOP-nota komt tegemoet aan deze behoefte. Er wordt voorgesteld een ontmoetingsplek te realiseren in het recreatiegebied Sandelingen-Ambacht.
Omdat in dit stadium onvoldoende concreet is waar in de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht een dergelijke ontmoetingsplek wordt gerealiseerd, is in de algemene afwijkingsregels een regeling opgenomen voor het bouwen van een jongerenontmoetingsplek om hieraan tegemoet te komen.

3.4 Doorwerking plangebied

Het bestemmingsplan “Centrum” is een conserverend plan en bestemt de huidige situatie positief. Er worden geen nieuwe ontwikkelingen in het plangebied juridisch-planologisch mogelijk gemaakt.

De acties en maatregelen uit de structuurvisie “Waar de Waal stroomt” zijn al dan niet overgenomen in het onderhavige bestemmingsplan. Maatregelen die niet worden mogelijk gemaakt in dit bestemmingsplan worden middels een separate planologische procedure tot stand gebracht. Daarmee is weloverwogen rekening gehouden met de Structuurvisie “Waar de Waal stroomt”. Voor het overige zijn de uitgangspunten zoals vastgesteld in het vigerende beleidskader en voor zover relevant voor het voorliggende conserverende bestemmingsplan zo goed mogelijk vertaald in de bestemmingsregeling.

Het conserverende bestemmingsplan kan beperkt inspelen op een verandering van de huidige parkeerbalans. Indien ontwikkelingen zich voordoen, worden mogelijkheden om tot verbeteringen in de parkeersituatie te komen, afgewogen.

Het bestemmingsplan komt tegemoet aan de wens die is opgenomen in de SJOP-nota om een jongerenontmoetingsplek te realiseren. Om voldoende flexibiliteit in te bouwen is gebruik gemaakt van een algemene afwijkingsregel, waarbij met een omgevingsvergunning een voorziening voor een jongerenontmoetingsplek kan worden gerealiseerd tot 20 m^2.

4 Randvoorwaarden

Het vaststellen van een bestemmingsplan is mogelijk indien aangetoond wordt dat het plan haalbaar is. In het onderstaande wordt beschreven welk effect het juridisch-planologisch mogelijk maken van het bestemmingsplan heeft op het gebied van ruimtelijke ordening en milieu. Voor de milieu-hygiënische onderzoeken is een advies uitgebracht door de milieudienst Zuid-Holland-Zuid. Het advies is opgenomen in de bijlage van dit bestemmingsplan.

4.1 Ecologie

4.1.1 Soortenbescherming

De Flora- en faunawet (hierna: Ffw) beschermt alle in het wild levende zoogdieren, vogels, reptielen en amfibieën. Van deze soortgroepen zijn alleen Huismuis, Bruine en Zwarte rat niet beschermd. Van de vissen, ongewervelde dieren (zoals vlinders, libellen en sprinkhanen) en planten zijn alleen de in de wet genoemde soorten beschermd.

De Ffw gaat uit van het “nee, tenzij”-principe. Dit betekent dat alleen onder bepaalde (zeer stringente) voorwaarden een inbreuk mag worden gemaakt op de bescherming van soorten en hun leefomgeving. Daarnaast beschermt de wet niet alleen soorten in het algemeen, maar ook individuen van soorten.

Voor ruimtelijke ingrepen die gevolgen hebben voor een beschermde soort en/of zijn leefgebied moet een ontheffing op grond van de Ffw worden aangevraagd. Voor een aantal soorten geldt daarenboven het beschermingsregime van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Voor werkzaamheden die uit een bestemmingsplan voortvloeien dient voor de start van die werkzaamheden ontheffing te worden aangevraagd indien beschermde soorten voorkomen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan dient duidelijk te zijn of en in hoeverre een ontheffing kan worden verkregen.

De wettelijk beschermde soorten zijn ingedeeld in de volgende vier categorieën.

- Meer algemene soorten (tabel 1 Ffw): voor deze soorten is een algemene vrijstellingsregeling van kracht in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling.
- Andere, niet algemeen voorkomende soorten (tabel 2 Ffw), met uitzondering van beschermde inheemse vogels: ontheffing is alleen mogelijk indien geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Er is echter geen ontheffing nodig indien gewerkt wordt volgens een gedragscode. Deze code dient door een sector of ondernemer zelf opgesteld te worden en dient vervolgens goedgekeurd te zijn door het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV).
- Strikt beschermde soorten (tabel 3 Ffw): voor deze soorten dient in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling altijd ontheffing te worden aangevraagd van de Ffw. Ontheffing wordt alleen verleend indien er geen alternatief is en geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Voor soorten in tabel 3 die ook op Bijlage IV van de Habitatrichtlijn (HR) voorkomen, wordt ontheffing echter alleen nog

maar verleend indien er daarnaast een dwingende reden van groot openbaar belang is; dit is het gevolg van een uitspraak van de Raad van State in augustus 2009[2].

- Beschermde inheemse vogels: deze vallen onder de Europese Vogelrichtlijn (VR). Ruimtelijke inrichting of ontwikkeling en dwingende redenen van groot openbaar belang zijn volgens rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) [3] geen reden om ontheffing te verlenen. Ontheffing is uitsluitend toegestaan op basis van de ontheffingsgronden die in de VR zijn genoemd. Overigens is het, indien geen ontheffing nodig is, volgens de huidige interpretatie van de wet wel verplicht rekening te houden met het broedseizoen van vogels. Voor sommige vogelsoorten met vaste verblijfplaatsen geldt dat deze vaste verblijfplaatsen en het essentiële leefgebied jaarrond beschermd zijn.

Overigens geldt voor alle in het wild levende planten- en diersoorten de zogenaamde zorgplicht. Dit houdt in dat “voldoende zorg” in acht moet worden genomen voor alle planten en dieren en hun leefomgeving. Concreet betekent dit dat bij ruimtelijke ontwikkeling gezorgd moet worden dat dieren niet gedood worden en dat planten verplant worden. Ook dient gelet te worden op bijvoorbeeld de voortplantingsperiode van amfibieën en de zoogperiode van zoogdieren.

4.1.2 Gebiedsbescherming

LNV heeft in 1990 de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) geïntroduceerd. De EHS bestaat uit een netwerk van natuurgebieden. Het doel van de EHS is de instandhouding en ontwikkeling van deze natuurgebieden om daarmee een groot aantal soorten en ecosystemen te laten voortbestaan.

Bescherming van (natuur)gebieden heeft daarnaast ook plaats middels de Natuurbeschermingswet. Daaronder vallen de volgende typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde Natuurmonumenten;
- Wetlands.

Binnen beschermde natuurgebieden gelden (strenge) restricties voor ruimtelijke ontwikkelingen. Voor activiteiten of projecten die schadelijk zijn voor de beschermde natuur geldt een vergunningplicht.

4.1.3 Conclusie

Omdat met het bestemmingsplan “Centrum” geen ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt, is een flora- en faunaonderzoek dan wel een onderzoek in het kader van de Natuurbeschermingswet niet noodzakelijk. Onderhavig plan doet geen afbreuk aan eventuele aanwezige ecologische waarden in het plangebied.

[2] Zie ABRS 21 januari 2009, zaak nr. 200802863/1

[3] zie ABRS 13 mei 2009, zaak nr. 200802624/1

4.2 Water

Rijksbeleid

Het *Nationaal Waterplan* is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en is opgesteld voor de planperiode 2009 - 2015. Het Nationaal Waterplan is in december 2009 door de ministerraad vastgesteld.

Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Het rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op de korte en de lange termijn. Om een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem te bereiken moet het water meer bepalend zijn bij de besluitvorming over grote ruimtelijke opgaven dan voorheen. De mate van bepalendheid wordt afhankelijk gesteld van, onder meer, de omvang en de aard van de ingrepen, bestaande functies, nieuwe andere ruimteclaims en de bodemgesteldheid van een gebied.

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan vervangt daarmee op onderdelen het beleid uit de Nota Ruimte. Specifiek gaat het over de gebieden die deel uitmaken van de ruimtelijke hoofdstructuur, het IJsselmeer, de Noordzee en de rivieren. Hiervoor geldt de AMvB Ruimte. Ook de bescherming van vitale functies en kwetsbare objecten is een onderwerp van nationaal belang. Hiervoor wordt een afzonderlijke AMvB opgesteld.

In de *Waterwet* (2009) zijn acht oude waterwetten samengebracht. De Waterwet regelt het beheer van de waterkeringen, het oppervlaktewater en het grondwater, verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening en zorgt voor een eenduidige bestuurlijke procedure en daarbij behorende rechtsbescherming voor besluiten. De Waterwet dient als paraplu om de KRW te implementeren en geeft ruimte voor implementatie van toekomstige Europese richtlijnen.

De waterschappen krijgen een nieuwe bevoegdheid voor het verlenen van vergunningen voor grondwateronttrekkingen, bemalingen en infiltraties, met uitzondering van onttrekkingen voor drinkwater, koude- en warmteopslag en grote industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m^3/jaar. Gemeenten krijgen verdergaande taken en bevoegdheden in het kader van de zorgplicht voor het inzamelen van afvalwater in de riolering en voor hemelwater en grondwater.

In het *Nationaal Bestuursakkoord Water* (NBW) is het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21^e eeuw vastgelegd. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen en het verminderen van wateroverlast. Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen.

In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen. De watertoets is het proces van vroegtijdig informeren, adviseren en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van dit nieuwe instrument is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet in beschouwing worden genomen als het gaat om waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Uitvoering van de watertoets betekent in feite dat de gemeente en de waterbeheerder samenwerken bij het uitwerken van ruimtelijke plannen, zodat problemen in het gebied zelf en de omgeving worden voorkomen. De watertoets is sinds 2003 verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening 1985 (Bro

1985) en is overgenomen in het nieuwe Besluit ruimtelijke ordening (Bro) en hiermee verplicht voor alle ruimtelijke plannen en besluiten.
In 2008 is het NBW geactualiseerd met als doel de watersystemen in 2015 op orde te krijgen, vooral op het gebied van wateroverlast en watertekort.

Op 22 december 2000 is de Europese *Kaderrichtlijn Water* (KRW) van kracht geworden. De KRW geeft een kader voor de bescherming van de ecologische en chemische kwaliteit van oppervlaktewater en grondwater.

In september 2000 heeft de commissie *Waterbeheer 21e eeuw* advies uitgebracht over het toekomstig waterbeheer in Nederland. Belangrijk onderdeel van WB21 is het uitgangspunt van ruimte voor water. Er mag geen afwenteling plaatshebben; berging moet binnen het stroomgebied plaatshebben. Dit betekent onder andere het aanwijzen en instandhouden van waterbergingsgebieden. Daarnaast wordt verdroging bestreden en worden watertekorten verminderd.

Beleid Provincie Zuid-Holland
De provincie Zuid-Holland heeft haar waterbeleid onder meer geformuleerd in de *nota Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006 - 2010* (2006). De nadruk ligt hierin op duurzaam stedelijk waterbeheer en het voorkomen van wateroverlast. Wateraspecten zoals waterkwaliteit, riolering/afkoppeling, waterberging, veiligheid, (grond)wateroverlast en ecologische oeverinrichting dienen bij ruimtelijke inrichting en beheer van de openbare ruimte integraal aangepakt te worden.

Het grondwaterbeleid van de provincie voor de komende jaren staat in het *Grondwaterplan Zuid-Holland 2007 - 2013*. Hierin zijn ook de kaders beschreven die de provincie gebruikt bij het verlenen van vergunningen voor grondwateronttrekkingen. In de Verordening Waterbeheer zijn aanvullende regels opgenomen waar de provincie rekening mee houdt bij het verlenen, wijzigen of intrekken van een onttrekkingsvergunning. Het Grondwaterplan geeft een uitwerking van de hoofdlijnen van het grondwaterbeleid die zijn beschreven in het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006 - 2010. In het Grondwaterplan heeft de provincie zes speerpunten geformuleerd voor het grondwaterbeleid in de komende periode. Deze speerpunten komen voort uit de eerder genoemde actuele ontwikkelingen en veranderingen in wet- en regelgeving. De speerpunten zijn:

a. verzilting en grondwaterkwantiteit;
b. grondwaterkwaliteit;
c. bodemdaling;
d. concurrentie om de schaarse ruimte;
e. verandering van positie en taken van de provincie;
f. specifieke gebieden.

Op 1 januari 2010 is het *Provinciaal Waterplan 2010 - 2015* in werking getreden. Dit plan vervangt het provinciale Waterhuishoudingplan, dat was opgenomen in het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006 - 2010 en in het Grondwaterplan 2007 - 2013 (zie boven). In het Provinciaal Waterplan zijn de opgaven van de Europese Kaderrichtlijn Water, het Nationaal Bestuursakkoord Water en het Nationaal Waterplan vertaald naar strategische doelstellingen voor Zuid-Holland. Het Provinciaal Waterplan beschrijft op hoofdlijnen wat de provincie in de

periode tot 2015 samen met haar waterpartners wil bereiken. Het Waterplan heeft vier hoofdopgaven:

a. waarborgen waterveiligheid;
b. zorgen voor mooi en schoon water;
c. ontwikkelen duurzame zoetwatervoorziening;
d. realiseren robuust en veerkrachtig watersysteem.

In het plan zijn deze opgaven verder uitgewerkt in 19 thema's én voor drie gebieden, in samenhang met economische, milieu- en maatschappelijke opgaven. Dit heeft geleid tot een integrale visie op de ontwikkeling van de Zuid-Hollandse Delta, het Groene Hart en de Zuidvleugel van de Randstad.

Beleid Waterschap Hollandse Delta

In het *Waterbeheerplan 2009-2015* (2008) staat hoe het Waterschap Hollandse Delta het waterbeheer in het werkgebied in de komende jaren wil uitvoeren. Daarbij gaat het om betaalbaar waterbeheer met evenwichtige aandacht voor veiligheid, waterkwaliteit, waterkwantiteit, duurzaamheid en om het watersysteem als onderdeel van de ruimtelijke inrichting van ons land. Het Waterbeheerplan beschrijft de uitgangspunten voor het beheer, de ontwikkelingen die de komende jaren verwacht worden en de belangrijkste keuzen die het Waterschap moet maken. Daarnaast geeft het Waterbeheerplan een overzicht van maatregelen en kosten. De maatregelen voor de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) zijn onderdeel van het plan.
Voor het afvoeren van hemelwater van verhard oppervlak groter dan 250 m² naar open water, dient ontheffing te worden aangevraagd op grond van de Keur. Wanneer de toename aan verhard oppervlak groter is dan 250 m² is het beleid van het Waterschap om 10% van de toename te compenseren in de vorm van open water.

4.2.1 Onderzoek

Huidige situatie

In het plangebied zijn vooral veel woningen aanwezig. Over het algemeen is er vrij veel verharding in het plangebied. Daarnaast is er het sportpark Schildman, het Burgemeester Baxpark en het Leonia A. Spoor - van Ticheltplantsoen. Tevens liggen er enkele watergangen in het plangebied, onder andere 't Waaltje, een afgesloten rivierarm.

Nieuwe situatie

Het plan is conserverend van karakter; er vinden geen ruimtelijke ontwikkelingen plaats. Daarom wordt hieronder volstaan met een algemene beschrijving van de verschillende 'waterthema's' (zoals die beschreven staan in de "Handreiking Watertoets") in relatie tot het plangebied. Toetsing aan de waterthema's levert de watertoets op. Voorafgaand aan toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen in het plangebied zal steeds een aanvullende, meer specifieke toetsing aan de verschillende thema's moeten worden uitgevoerd.

Veiligheid

Het plangebied is gelegen in een beschermingszone van verschillende waterkeringen, waaronder de Veerse Dijk, een primaire waterkering. Het bestemmingsplan maakt geen ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk, ook niet in de beschermingszones van de waterkeringen. De waterkeringen en hun beschermingszones zijn opgenomen op de verbeelding van dit bestemmingsplan.

Riolering

Het watersysteem van Hendrik-Ido-Ambacht is grofweg in twee delen te splitsen op basis van afvoerstromen, een gebied ten noordwesten van de Hoge Kade dat afwatert via het zuidwesten van Hendrik-Ido-Ambacht en een gebied ten zuidoosten van de Hoge Kade dat afvoert richting Zwijndrecht. Het rioolstelsel in het plangebied bestaat vrijwel geheel uit een gemengd stelsel. De leidingen die planologisch relevant zijn, zijn middels een dubbelbestemming weergegeven op de verbeelding.

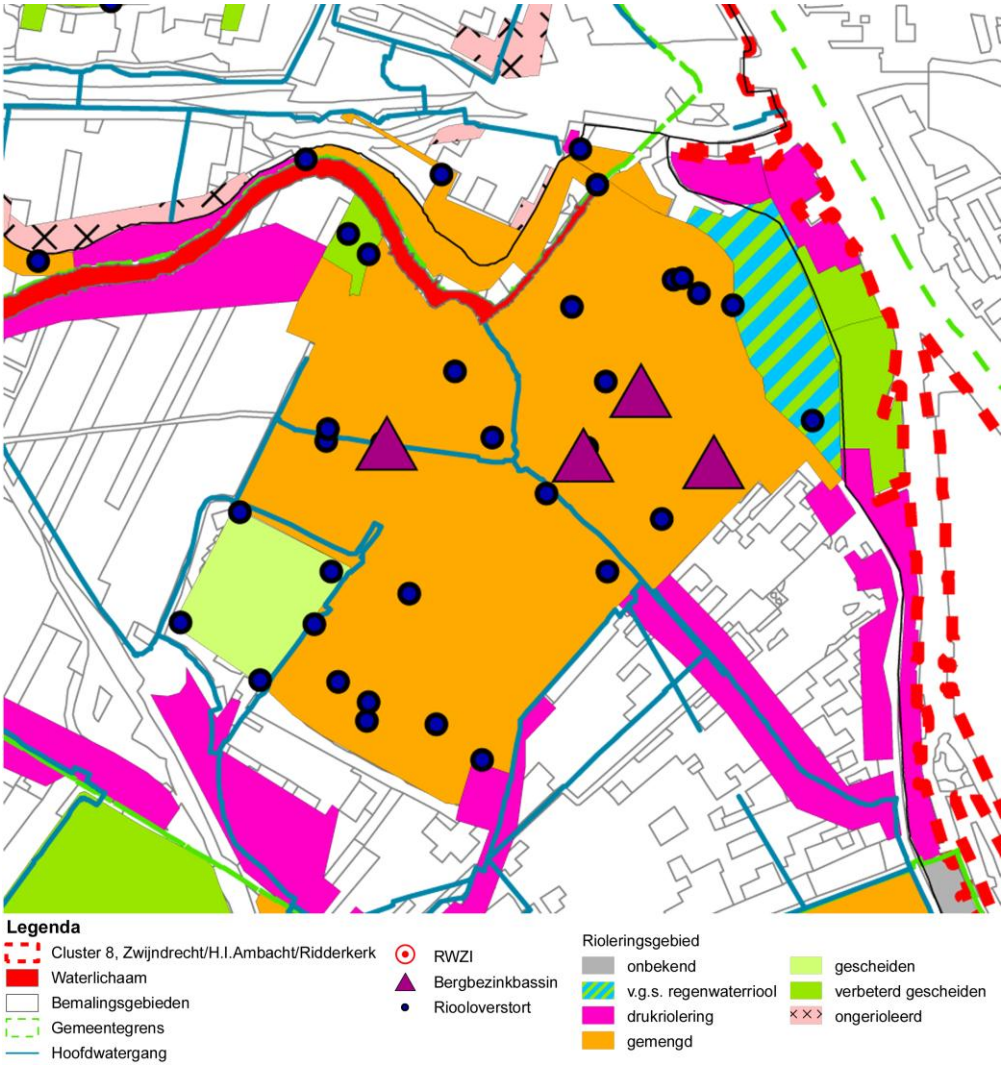

Afbeelding 6: Rioleringsstelsel

Watervoorziening

Het watersysteem van de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht wordt gevoed door water afkomstig uit de Waal (of Waaltje). Dit Waalwater kan op enkele locaties worden ingelaten. De belangrijkste inlaat is gelegen aan de Hoge Kade, geflankeerd door twee kleine inlaten in de Dorpsstraat en de Kerkstraat. Daarnaast wordt water ingelaten via de westkant van de gemeente. Dit water is afkomstig vanuit Sandelingen-Ambacht, dat water onttrekt uit de Waal. Het water komt via district Dorp in het watersysteem van de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht. Belangrijke waterelementen in de gemeente zijn de rivieren de Noord en de Waal. In het

plangebied komen tevens enkele hoofdwatergangen voor. Deze hebben in onderhavig plan een dubbelbestemming “Waterstaat”.

Volksgezondheid
Overstorten van vuilwater dienen te worden voorkomen. Door het afkoppelen van hemelwater van de droogweerafvoer (DWA) worden vuilwateroverstorten (in de omgeving) tegengegaan. De risico’s van watergerelateerde ziekten en plagen worden hierdoor geminimaliseerd.

Bodemdaling
De huidige waterpeilen worden niet aangepast ten behoeve van het plan. Hierdoor zal bodemdaling niet aan de orde zijn.

Grondwateroverlast
De diepte van het grondwater in het plangebied varieert van -1 meter NAP tot -3 meter. De gemiddelde maaiveldhoogte varieert van -1,20 meter tot +1,05 meter.
Indien bij toekomstige ruimtelijke ontwikkeling ondergrondse constructies worden gebouwd, waarvan de onderkant dieper ligt dan de hoogste grondwaterstand, wordt geadviseerd waterdicht te bouwen om te voorkomen dat overlast van grondwater ontstaat.

Waterkwaliteit
Het plan heeft geen effect op de waterkwaliteit. Bij toekomstige ruimtelijke ontwikkeling dient het ontstaan van (nieuwe) vervuilingsbronnen zoveel mogelijk voorkomen te worden om vervuiling van grond- en oppervlaktewater te beletten. Het toepassen van niet-uitloogbare bouwmaterialen voorkomt dat het hemelwater wordt vervuild. In verband hiermee dienen geen (sterk) uitloogbare materialen zoals koper, lood, zink of teerhoudende dakbedekking te worden gebruikt op delen die met hemelwater in contact komen, zoals de dakbedekking, goten en pijpen of er moet voorkomen worden dat deze materialen kunnen uitlogen (bijvoorbeeld door het coaten van loodslabben).

Verdroging
De huidige waterpeilen worden niet aangepast ten behoeve van het plan. Het plan heeft derhalve geen (negatieve) invloed op karakteristieke grondwaterafhankelijke ecologische waarden; er is immers geen kans op verdroging als gevolg van het plan.

Natte natuur
Het plangebied is geen onderdeel van de ecologische hoofdstructuur (EHS). Negatieve effecten op EHS-gebieden in de omgeving zijn uit te sluiten als gevolg van het plan. In geval van ruimtelijke ontwikkeling in de toekomst verdient het aanbeveling in te zetten op het realiseren van natuurvriendelijke (flauwe) oevers.

Keur
Alle handelingen of werkzaamheden in de nabijheid van watergangen en waterschapswegen vallen onder de regels van de Keur. In deze verordening van het Waterschap zijn gebods- en verbodsbepalingen opgenomen om de waterstaatsbelangen veilig te stellen. In de meeste gevallen zal een vergunning moeten worden verleend door het Waterschap. In de *Legger van oppervlaktewaterlichamen en kunstwerken voor waterschap Hollandse Delta* zijn de watergangen opgenomen, waarop de Keur van toepassing is.

Beheer en onderhoud
In de legger van het Waterschap zijn tevens de onderhoudsverplichtingen en de onderhoudsplicht opgenomen van de wateren en kunstwerken in het plangebied. De legger bestaat uit een algemene toelichting, tekeningen en een administratief register. De legger is een aanvulling op de Keur. Beheer en onderhoud van de riolering is in handen van de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht.

4.2.2 Conclusie

Het Waterschap is geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de 'Digitale Watertoets'. Hieruit bleek dat de normale watertoetsprocedure moest worden doorlopen voor dit plan. Daar het een conserverend plan betreft, is met het Waterschap afgesproken dat de waterparagraaf algemeen en beschrijvend van aard kan zijn. Het plan heeft slechts een geringe invloed op de belangen van het Waterschap. Voorafgaand aan toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen in het plangebied zal steeds een aanvullende, meer specifieke watertoets moeten worden doorlopen.

Het voorontwerpbestemmingsplan is, conform het gestelde in artikel 3.1.1. van het Bro, aan het Waterschap voorgelegd waarbij een formeel advies is afgegeven door het Waterschap.

4.3 Archeologie en cultuurhistorie

4.3.1 Archeologie

In de Wet op de archeologische monumentenzorg (2007) zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta (1992) binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen, waarbij in beginsel geldt: "de veroorzaker betaalt". Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van het bodemarchief "in situ" (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor overweging van archeologievriendelijke alternatieven.

Na de invoering van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving hebben provincies de bevoegdheid gekregen om zogenaamde attentiegebieden aan te wijzen. Dit zijn gebieden die archeologisch waardevol zijn of naar verwachting waardevol zijn. Gemeenten zullen in dat geval verplicht worden hun bestemmingsplan(nen) in het desbetreffende gebied te herzien.

Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland

De provincie Zuid-Holland hanteert het beleidsinstrument "Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland (CHS)". In de CHS heeft de provincie bestaande en mogelijk te verwachten archeologische waarden in beeld gebracht. In het bijbehorende "Beleidskader Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland" zijn per waarderingscategorie algemene beleidsuitgangspunten geformuleerd. De waardering zoals vastgelegd in de cultuurhistorische hoofdstructuur geldt als uitgangspunt van beleid.

Op basis van de Cultuurhistorische Waardenkaart van de Provincie Zuid-Holland heeft het plangebied een redelijke tot grote kans op archeologische sporen. De zone langs de Waal kent een zeer grote kans op archeologische sporen. Het meest noordelijke deel van het plangebied kent een lage kans op archeologische sporen. Verder is in het plangebied een tweetal archeologische monumenten aanwezig.

Ter plaatse van de archeologische monumenten is de dubbelbestemming “waarde archeologie 1” opgenomen. Er bevinden zich twee archeologische monumenten in het plangebied. Voor eventuele bouwwerkzaamheden is een omgevingsvergunning benodigd, onafhankelijk van de oppervlakte en diepte van de verstoring.

In dit bestemmingsplan is over bijna het gehele plangebied de dubbelbestemming “waarde-archeologie 2” opgenomen. Voor deze gronden geldt de verplichting van een archeologisch onderzoek, indien sprake is van een bodemverstoring over meer dan 100 m^2 en een diepte van meer dan 30 cm - of indien het gebouwen betreft die vergunningsvrij kunnen worden uitgevoerd. Voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, geldt een omgevingsvergunning. Op deze manier is de bescherming van de aanwezige archeologische waarden in de gemeente juridisch-planologisch verankerd.

4.3.2 Cultuurhistorie

Nota Belvedere

In de “Nota Belvedere; Beleidsnota over de relatie cultuurhistorie en ruimtelijke inrichting” (1999) is door het rijk een visie gegeven op de wijze waarop met de cultuurhistorische kwaliteiten van gebieden en objecten in de toekomstige ruimtelijke ontwikkeling in Nederland kan worden omgegaan. Het behoud en de benutting van het cultureel erfgoed is van grote betekenis omdat het kwaliteit toevoegt aan de culturele dimensie van de ruimtelijke inrichting. De voornaamste opgave is dan ook het vinden van een verantwoord evenwicht tussen de diverse ruimtelijke opgaven en de bestaande cultuurhistorische kwaliteiten.

Cultuurplan 2005 - 2008 (2004)

De provincie Zuid-Holland heeft zichzelf de opgave gesteld om de kwaliteit van de ruimtelijke inrichting te bewaken en ervoor te zorgen dat de provinciale identiteit bewaard blijft. Ze wil bevorderen dat gemeenten cultuur betrekken bij hun beleidsvorming en de vertaling daarvan in ruimtelijke plannen.

De ruimtelijke kwaliteit en de identiteit van een gebied kunnen worden versterkt door de cultuur te betrekken bij de planologie. De inbreng vanuit architectuur, vormgeving, cultuurhistorie en kunsten kan ontwerpopgaven verrijken. Het is van belang om vanaf het begin de culturele waarden in Zuid-Holland in de ruimtelijke plannen mee te nemen: boerderijlinten, stads- en dorpsgezichten, molens, verkavelingspatronen, archeologische monumenten, forten, zandwallen enzovoorts.

4.3.3 Conclusie

Op basis van de Cultuurhistorische Waardenkaart van de Provincie Zuid-Holland heeft het plangebied overwegend een redelijke tot grote kans op archeologische sporen. Tevens is er in het plangebied een tweetal archeologische vindplaatsen aanwezig. De dubbelbestemmingen “Waarde-archeologie 1” en “Waarde-archeologie 2” zijn opgenomen. De dubbelbestemming “Waarde-Archeologie 1 is opgenomen voor de bescherming van de archeologische monumenten. Gebieden met een redelijk tot grote kans en met een zeer grote kans op

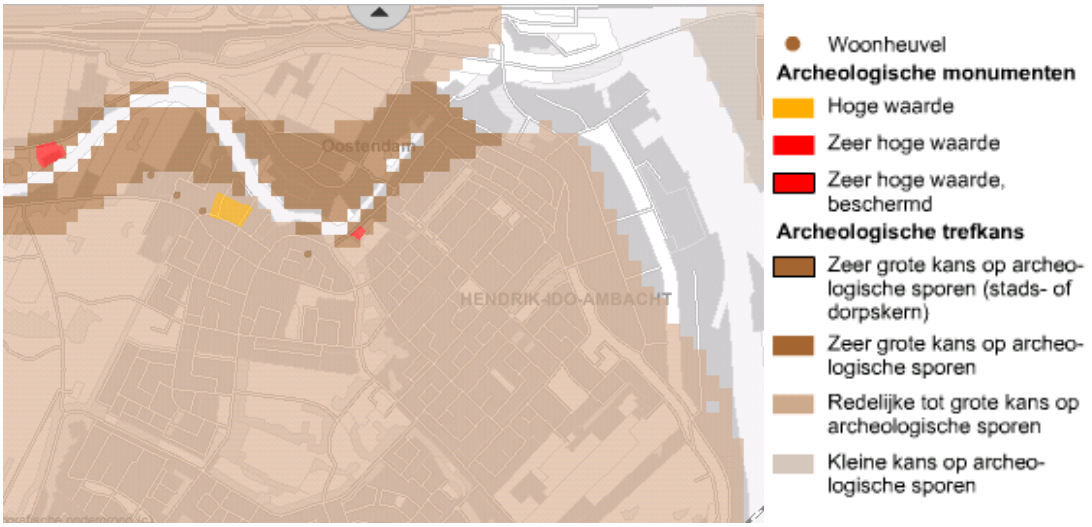

Afbeelding 7: Uitsnede Cultuurhistorische Waardenkaart Provincie Zuid-Holland

archeologische sporen zijn aangegeven met de dubbelbestemming “Waarde – Archeologie 2”. Voor de gebieden met een redelijke tot grote kans en een zeer grote kans op archeologische sporen is een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen gebouwen zijnde, of van werkzaamheden opgenomen voor bouwplannen met een grotere omvang dan 100 m^2 in het bestemmingsplan (conform de regeling uit de Wet op de Archeologische monumentenzorg).

De in het plangebied aanwezige cultuurhistorische waarden betreffen boerderijen, sluizen, bruggen en archeologische monumenten. Belangrijke elementen vormen het bebouwingslint aan de Dorpsstraat en de waardevolle bebouwingsclusters in de omgeving van de Kerkstraat. In het verleden heeft overleg plaatsgevonden of delen van het centrumgebied, met name het gedeelte langs de Waal, in aanmerking zouden kunnen komen om aangewezen te worden als Beschermd Stads- of Dorpsgezicht. De gemeente biedt ruimte aan het opnemen van deze kwalificatie, indien dit haalbaar blijkt te zijn.

De ringdijk vormt, hoewel niet overal herkenbaar, de belangrijkste cultuurhistorische structuur van de gemeente. De ringdijk is een dijk die fungeert als primaire waterkering en door verschillende gemeenten loopt. In de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht is de Veersedijk onderdeel van de ringdijk. De Veersedijk loopt aan de oostelijke rand van het plangebied.
Binnen een deel van het oude gedeelte van Hendrik-Ido-Ambacht liggen enkele beeldbepalende panden en monumenten, die vanwege de historische karakteristieken behouden dienen te blijven.

De binnen het plangebied aanwezige (rijks)monumenten worden in de geometrische plaatsbepaling aangeduid met een specifieke bouwaanduiding (sba-mo). Om onnodige doublures in regelgeving te voorkomen is geen afzonderlijke beschermende regeling opgenomen. De monumentenwet vormt hier in eerste instantie het afwegingskader. De specifieke bouwaanduiding geeft feitelijk alleen weer waar de monumenten zich bevinden.

Het bestemmingsplan is een conserverend plan en doet daarmee geen afbreuk aan de aanwezige archeologische of cultuurhistorische waarden in het plangebied. Er zijn twee dubbelbestemmingen opgenomen voor de gronden met archeologische monumenten en een hogere archeologische verwachtingswaarde. Middels een aanduiding “sbo-mo” zijn de cultuurhistorische monumenten weergegeven op de verbeelding. In het bestemmingsplan is een regeling opgenomen die tegemoet komt aan de karakteristieke waarde van deze panden. Tevens is ten behoeve van de historische linten als de Dorpsstraat, Kerkstraat, Veersedijk, Onderdijk en Onderdijkse Rijweg een nadere eis in het bestemmingsplan opgenomen. Hierdoor kan het bestaande gevelbeeld behouden blijven, indien dit vanuit het stedelijk beeld wenselijk is.

4.4 Bodem

4.4.1 Wet bodembescherming

Als sprake is van ernstige bodemverontreiniging dan is de Wet bodembescherming (Wbb) van kracht. Het doel van de Wbb is in de eerste plaats het beschermen van de (land- of water-) bodem zodat deze kan worden benut door mens, dier en plant, nu en in de toekomst. Via de Wbb heeft de Rijksoverheid de mogelijkheid algemene regels te stellen voor de uitvoering van werken, het transport van stoffen en het toevoegen van stoffen aan de bodem.

Op 1 januari 2006 is de Wbb ingrijpend aangepast omdat het beleid met betrekking tot bodemsaneringen veranderde. De Wbb kent nu een viertal regelingen die alle vier een ander onderdeel van bodembescherming voor hun rekening nemen:

- Een regeling voor de bescherming van de bodem waarin ook staat dat degene die de bodem verontreinigt, zelf verantwoordelijk is voor het verwijderen van de vervuiling. De overheid kan dwingen tot sanering als de verontreiniging na 1987 is ontstaan.
- Een bijzondere regeling voor de aanpak van nieuwe bodemverontreiniging die is ontstaan als gevolg van een ongewoon voorval (calamiteit).
- Een regeling voor de verontreiniging die is ontstaan voor de Wbb in werking trad in 1987 (historische bodemverontreiniging). Ook in die gevallen geldt dat de vervuiler zelf de verontreiniging verwijdert. Als er geen vervuiler (meer) is, omdat het bedrijf niet meer bestaat en er geen rechtsopvolger is, zal de sanering door de overheid worden uitgevoerd.
- Een regeling voor de aanpak van verontreiniging in de waterbodem. Rijkswaterstaat heeft vooral met deze regeling te maken. De regeling geldt voor alle waterbodemverontreiniging, of de vervuiling nu voor of na 1987 is ontstaan.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn

gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Besluit bodemkwaliteit

Op 1 juli 2008 is het Besluit bodemkwaliteit (volledig) in werking getreden. Het doel van dit besluit is de bodem beter te beschermen en meer ruimte te bieden voor nieuwe bouwprojecten. Ook geeft het besluit gemeenten en provincies meer verantwoordelijkheid om de bodem te beheren.

Het Bouwstoffenbesluit (Bsb) is opgenomen in het Besluit bodemkwaliteit. Het besluit heeft alleen betrekking op steenachtige bouwstoffen. Andere materialen worden in de praktijk ook toegepast als bouwstof maar vallen niet onder dit besluit. Voor grond en baggerspecie in oppervlaktewater en op landbodems gelden aparte regels die ook in het Besluit bodemkwaliteit zijn opgenomen; in tegenstelling tot bouwstoffen kunnen ze weer definitief deel gaan uitmaken van de bodem. Tot slot zijn in het Besluit bodemkwaliteit de kwaliteitsregels voor, ondermeer, bodemonderzoek, bodemsanering en laboratoriumanalyses die worden uitgevoerd door adviesbureaus, laboratoria en aannemers (bodemintermediairs) vastgelegd. Deze regels zijn bekend onder de naam Kwalibo (kwaliteitsborging in het bodembeheer). Kwalibo bevat ook maatregelen om de kwaliteit van ambtenaren die bodembeleid maken of uitvoeren en het toezicht en de handhaving te verbeteren.

Relatie Wabo, Wbb en Woningwet (Wonw)

De inwerkingtreding van de Wabo (1 oktober 2010) heeft ook effect op de Wbb en de Woningwet (Ww): in de Wabo is aangegeven dat in de plaats van de aanhoudingsgrond (uit de Ww) een afstemmingsregeling wordt opgesteld waarbij de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning wordt afgestemd op de acties ten aanzien van de bodemverontreiniging. Deze afstemmingsregeling is opgenomen in artikel 6.2c van de Wabo. Voorts geldt ten aanzien van de bodem dat artikel 8, tweede lid, onderdeel c, van de Woningwet gemeenten verplicht in hun bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem op te nemen. Die voorschriften dienen op grond van artikel 8, vierde lid, van de Woningwet in elk geval betrekking te hebben op het verrichten van onderzoek naar aard en mate van verontreiniging van de bodem, op de aard en omvang van dat onderzoek en op inrichting van het op te stellen onderzoeksrapport.

4.4.2 Conclusie

Uit het bodeminformatiesysteem van de Milieudienst Zuid-Holland Zuid blijkt dat in het plangebied 115 locaties aanwezig zijn waar een bodemonderzoek is uitgevoerd. Hiervan zijn 11 geclassificeerd als zijnde locaties “Potentieel ernstig”. Dit betekent dat bij ontwikkelingen van gevoelige functies een nader bodemonderzoek moet worden uitgevoerd vanwege de aanwezigheid van een bodemverontreiniging en de hiermee samenhangende mogelijke milieuhygiënische risico’s voor de omgeving.

Daarnaast zijn in het plangebied 20 locaties aanwezig waar een sanering is uitgevoerd. Hiervan zijn op twee locaties restverontreinigingen aanwezig. Dit houdt in dat bij herontwikkeling van deze locaties rekening dient te worden gehouden met mogelijke (aanvullende) saneringsmaatregelen.

Tevens blijkt dat op diverse locaties ondergrondse brandstoftanks aanwezig zijn (geweest). Deze (voormalige) activiteit is verdacht op het voorkomen van bodemverontreiniging. In een verder stadium dient te worden nagegaan wat de status is van deze tanks.

In het gebied zijn in het verleden sloten gedempt. Het is bekend dat deze in het verleden vaak gedempt zijn met puin en asbesthoudend materiaal. Dit materiaal kan mogelijk bodemverontreiniging hebben veroorzaakt.

De huidige bodemkwaliteit in het gebied is vastgelegd in de bodemkwaliteitskaart Zuid-Holland Zuid Subregio Drechtsteden.

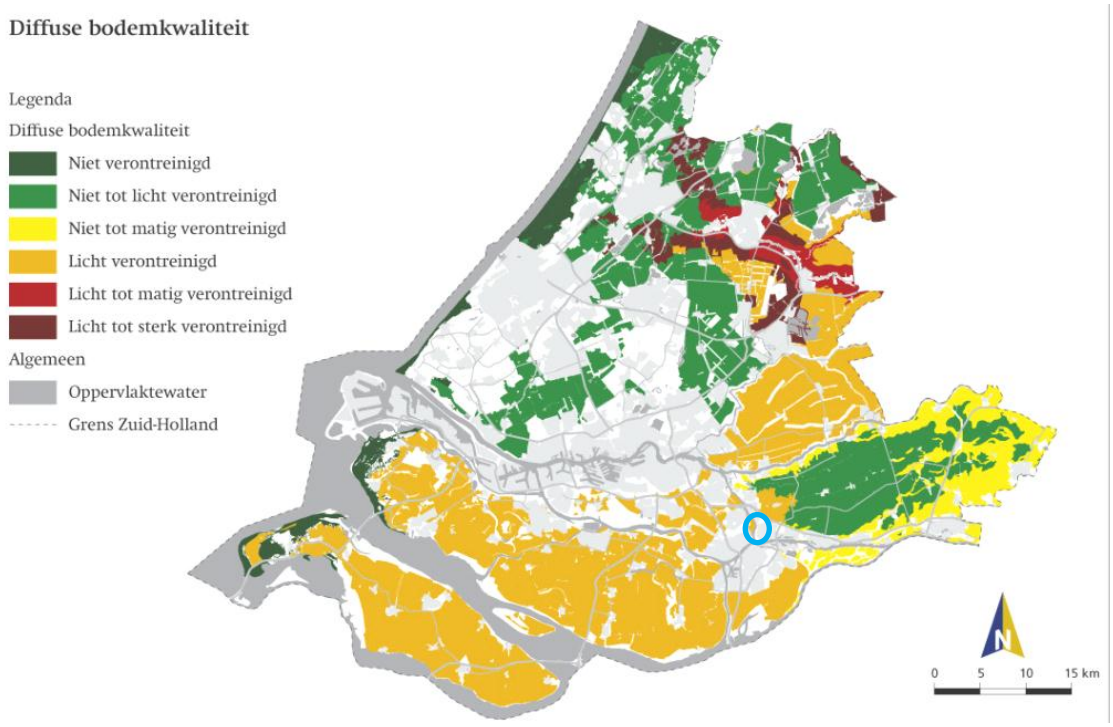

Afbeelding 8: bodemkwaliteitskaart provincie Zuid-Holland

In het bestemmingsplangebied is het gebiedstype licht verontreinigd aanwezig. Dit houdt in dat de algemene bodemkwaliteit licht verontreinigd is.
Het uitvoeren van grondverzet in het gebied is mogelijk op basis van de bodemkwaliteitskaart. Hierbij moet rekening worden gehouden met het feit dat uitwisseling van gronden in principe mogelijk is, met uitzondering van die locaties waar verdachte bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Het uitwisselen van gronden die licht zijn verontreinigd is mogelijk, mits aanvullend bodemonderzoek (NEN 5740/ AP04 onderzoek) is uitgevoerd.

Aangezien het bestemmingsplan Centrum een conserverend bestemmingsplan is, hoeft op dit moment geen bodemonderzoek uitgevoerd te worden. Voor het bestemmingsplan zijn er geen belemmeringen vanuit bodemkwaliteit.

4.5 Akoestische aspecten

4.5.1 Kader

In de Wet geluidhinder (Wgh) (2007) is bepaald dat indien met het bestemmingsplan nieuwbouw van woningen en/of andere geluidgevoelige objecten mogelijk wordt gemaakt, de van belang zijnde geluidhinderaspecten moeten worden onderzocht. De verschillende uitvoeringsbesluiten van de Wet geluidhinder zijn geregeld in het Besluit geluidhinder.

Wegverkeerslawaai
Op grond van de Wgh dient bij nieuwbouwplannen of fysieke wijzigingen aan wegen het geluid ten gevolge van (deze) relevante wegen te worden onderzocht. Er moet in eerste instantie worden getoetst aan de geldende voorkeursgrenswaarde (ten hoogste toelaatbare waarde). Voor wegverkeerslawaai bedraagt de voorkeursgrenswaarde 48 dB.
Bij een overschrijding van deze waarde kan door burgemeester en wethouders onder voorwaarden een hogere waarde worden vastgesteld. De maximaal toegestane hogere waarde (ontheffingswaarde) voor het wegverkeer is afhankelijk van de situatie (stedelijk of buitenstedelijk) en de soort weg.
Daardoor is de normstelling binnen en buiten de bebouwde kom en voor snelwegen en overige wegen anders. Over het algemeen is de maximaal toegestane hogere waarde voor het wegverkeer voor wegen in het binnenstedelijk gebied 63 dB, mits dat geen gebieden zijn die binnen de zone van een rijksweg zijn gelegen. (dan wordt getoetst aan de maximaal toegestane hogere waarde voor wegen in het buitengebied (53 dB).

Het plangebied ligt binnen de invloedssfeer van de rijksweg A15. De afstand tot rijksweg A16 bedraagt meer dan 600 meter. Het plangebied is dus niet gelegen binnen de zone van de A16. Binnen het plangebied zijn, buiten de 30 km/h wegen en de woonerven, alle wegen zoneplichtig, met als belangrijkste verkeersaders de Antoniuslaan, de Reeweg, de Weteringsingel, de Graaf Willemlaan, de Kerkstraat, de Sandelingenstraat en de Van Godewijckstraat.

Spoorweglawaai
De regels en normen die gelden voor railverkeerslawaai zijn opgenomen in de Wet geluidhinder. De regels en normen gelden binnen de wettelijk vastgestelde zone van een spoorweg. De breedte van de zone van spoorwegen is geregeld in het Besluit geluidhinder. De voorkeursgrenswaarde (ten hoogst toelaatbare waarde) bij nieuwe woningen binnen de zone van een spoorweg bedraagt 55 dB. De maximale ontheffingswaarde voor woningen bedraagt 68 dB.

Het plangebied ligt niet binnen de zone en invloedssfeer van de Betuweroute of andere spoorwegen (kortste afstand plangebied spoorwegen = 1.400 meter). Het geluid ten gevolge van spoorwegen vormt dan ook geen belemmering voor de vaststelling van dit plan.

Binnen het plangebied zijn op dit moment geen nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen, nieuwe wegen en/of fysieke wijzigingen aan bestaande wegen direct gepland. In de structuurvisie is wel een projectenkaart opgenomen met een aantal mogelijke projecten.

Vooralsnog wordt echter de vigerende situatie vastgelegd. Het geluid ten gevolge van wegen vormt dan ook geen belemmering voor de vaststelling van dit plan.

Industrielawaai
De regels en normen die gelden voor industrielawaai zijn opgenomen in de Wet geluidhinder. De regels en normen gelden binnen de wettelijk vastgestelde zone van een gezoneerd industrieterrein.

Op grond van artikel 44 van de Wgh bedraagt de voorkeursgrenswaarde (ten hoogst toelaatbare waarde) bij nieuwe woningen binnen de zone van het industrieterrein 50 dB(A). De maximale hogere waarde voor woningen bedraagt 55 dB(A). Het plangebied ligt deels binnen de geluidzone (50 dB(A)) van het gezoneerde industrieterrein Aan de Noord e.a. Het plangebied ligt niet binnen de zone van het rangeerterrein Kijfhoek.

In afbeelding 9 is de ligging van de zonegrens en de ligging van de 50 dB(A) door het betreffende plangebied weergegeven. De 50 dB(A) contour ligt exact op de zonegrens.

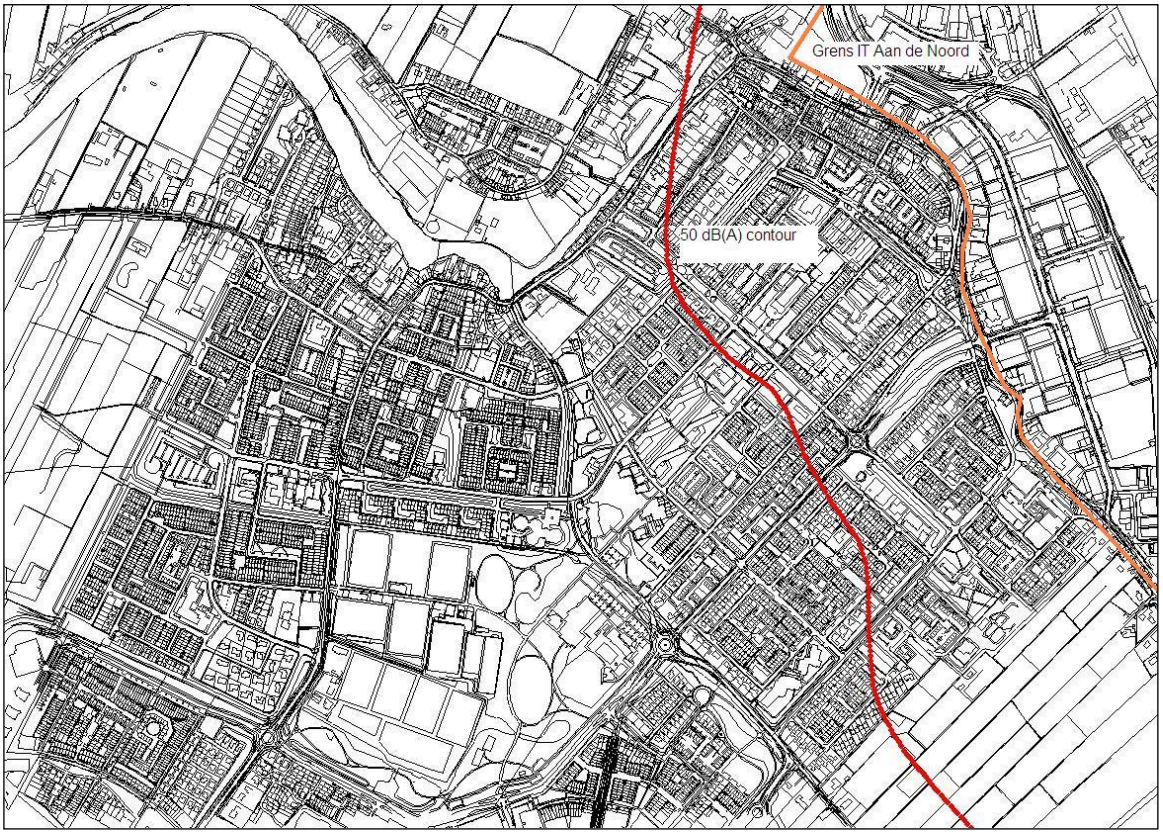

Afbeelding 9: Ligging zone als gevolg van gezoneerd industrieterrein Aan de Noord e.a.

Binnen het plangebied zijn op dit moment geen nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen, gezoneerde industrieterreinen en/of wijzigingen aan het bestaande industrieterrein gepland. Het geluid ten gevolge van industrielawaai vormt dan ook geen belemmering voor de vaststelling van dit plan. De zone is weergegeven op de verbeelding van dit bestemmingsplan.

Hogere waarde beleid
Op basis van de Wet geluidhinder (Wgh) is het vaststellen van een hogere waarde mogelijk indien toepassing van maatregelen, gericht op het terugbrengen van de berekende geluidsbelasting van de gevel van de betrokken woningen of andere geluidsgevoelige gebouwen, onvoldoende doeltreffend zijn, dan wel stuit op overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, verkeers- of vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard.

De gemeente Hendrik-Ido-Ambacht heeft hogere waarde beleid vastgesteld. Dit beleid biedt de basis en het gereedschap voor een evenwichtige afweging van belangen die moet leiden tot verantwoorde besluitvorming omtrent hogere waarden. Bij deze besluitvorming moet een juiste afweging plaatsvinden tussen de ruimtelijke ontwikkeling en de geluidssituatie.
Bij nieuw te ontwikkelen woningen dient volgens het beleid bij een overschrijding van de voorkeursgrenswaarde gestreefd te worden naar een geluidluwe gevel, of indien dit niet mogelijk is, een geluidluwe buitenruimte. In dat geval wordt voldaan aan de randvoorwaarden die B&W stelt aan een acceptabel woon- en leefklimaat.

4.5.2 Conclusie

Het bestemmingplan kent een consoliderend karakter. Binnen het plangebied zijn op dit moment geen nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen, nieuwe wegen, spoorwegen en (gezoneerde) industrieterreinen en/of fysieke wijzigingen aan bestaande (spoor)wegen en industrieterreinen gepland. Geen van deze geluidsbronnen vormt dan ook een belemmering voor de vaststelling van dit plan. Er behoeven evenmin hogere waarden te worden vastgesteld.
Aangenomen kan worden dat de geluidsbelasting ter plaatse van het wijzigingsgebied op een acceptabel niveau zal liggen. Bij toepassing van de wijzigingsbevoegdheid zal een akoestisch onderzoek worden uitgevoerd.

4.6 Luchtkwaliteit

4.6.1 Wet luchtkwaliteit

De kern van de Wet luchtkwaliteit (titel 5.2 luchtkwaliteitseisen van de Wet milieubeheer) is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het NSL is een bundeling maatregelen op regionaal, nationaal en internationaal niveau die de luchtkwaliteit verbeteren en waarin alle ruimtelijke ontwikkelingen/projecten zijn opgenomen die de luchtkwaliteit verslechteren.

Het doel van het NSL is om overal in Nederland te voldoen aan de Europese normen voor de luchtverontreinigende stoffen, waarvan stikstofdioxide (NO_2) en fijn stof (PM_{10}) de belangrijkste zijn. Met het van kracht worden van het NSL per 1 augustus 2009 zijn de tijdstippen waarop moet worden voldaan aan de jaargemiddelde grenswaarden NO_2 en PM_{10} van 40 µg/m^3 aangepast. Het tijdstip waarop aan de normen voor PM_{10} moet worden voldaan is uitgesteld tot 11 juni 2011. Het tijdstip waarop aan de normen voor NO_2 moet worden voldaan is voor Nederland 1 januari 2015.

Naast de introductie van het NSL is de invoering van het begrip “niet in betekenende mate bijdrage” (NIBM) een belangrijk onderdeel van de Wet luchtkwaliteit. Een project draagt NIBM bij aan de luchtkwaliteit als zowel de jaargemiddelde grenswaarde NO_2 als PM_{10} niet meer

toeneemt dan 3% van de jaargemiddelde grenswaarde van die stof. Dit betekent, kortweg, dat als de toename van de beide jaargemiddelde concentraties kleiner is of gelijk is aan 1,2 µg/m^3 (3% van 40 µg/m^3) een ontwikkeling kan worden beschouwd als een project die NIBM bijdraagt aan de luchtkwaliteit.

Een ruimtelijke ontwikkeling kan volgens de Wet luchtkwaliteit doorgang vinden als:
- de ontwikkeling is opgenomen in het NSL;
- de ontwikkeling aangemerkt wordt als een NIBM-project;
- de gestelde grenswaarden van bijlage 2 van de Wet luchtkwaliteit niet worden overschreden;
- projectsaldering wordt toegepast.

4.6.2 Onderzoek

Navolgend wordt de luchtsituatie beschreven, waarbij in eerste instantie wordt getoetst aan het Besluit NIBM. Daarnaast wordt ook aandacht geschonken aan de heersende luchtkwaliteit. Er wordt voor de beoordeling gebruik gemaakt van de meest recente luchtinformatie.

Bijdrage van het bestemmingsplan 'Centrum' aan de heersende luchtkwaliteit
Projecten die 'niet in betekenende mate' bijdragen aan de verslechtering van de luchtkwaliteit hoeven niet meer te worden getoetst aan de luchtkwaliteitsnormen uit de Wet milieubeheer (luchtkwaliteitseisen). In de bijlage van de 'Regeling niet in betekenende mate bijdragen' (luchtkwaliteitseisen) is aangegeven dat de invloed van een woonwijk met 1500 woningen binnen de 3% grens valt en dus voldoet aan het begrip NIBM. Het bestemmingsplan Centrum heeft een conserverend karakter. Aangezien er geen ontwikkelingen worden voorzien, is het Besluit 'niet in betekende mate bijdragen' van toepassing. Omdat er als gevolg van de vaststelling van het bestemmingsplan geen toename van > 1,2 µg/m^3 NO_2 en/of PM_{10} zal optreden, behoeft de verwachte luchtkwaliteit niet getoetst te worden aan de luchtkwaliteitsnormen als genoemd in de Wet milieubeheer (luchtkwaliteitseisen).

Luchtkwaliteit in het plangebied
In het kader van een goede ruimtelijke ordening wordt onderstaand de huidige luchtkwaliteit beschreven. Volgens de monitoringstool van het ministerie van VROM (http://www.nsl-monitoring.nl) wordt de tijdelijke jaargemiddelde grenswaarde van NO_2 (60 µg/m³) nergens in 2011 overschreden in het plangebied. De jaargemiddelde grenswaarde van 40 µg/m³ wordt ook nergens overschreden in 2015. Omdat in de monitoringstool het aantal overschrijdingsdagen ten aanzien van de PM_{10} etmaalgemiddelde concentratie niet is weergegeven, is hier een kwalitatieve beschrijving gemaakt. In 2011 en 2015 wordt langs de wegen in het plangebied naar verwachting nergens de norm van 35 overschrijdingsdagen per jaar voor de 24-uursgemiddelde concentratie PM_{10} overschreden, omdat in deze jaren nergens de jaargemiddelde concentratie PM_{10} hoger is dan 31,2 µg/m. De jaargemiddelde concentraties voor NO_2 en PM_{10} worden weergegeven in het advies van de milieudienst, dat is opgenomen in de bijlage.

4.6.3 Conclusie

Het bestemmingsplan 'Centrum' draagt 'niet in betekende mate' bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. De jaargemiddelde concentraties voor stikstofdioxide en fijn stof liggen voor de jaren 2011 (toetsjaar fijn stof) en 2015 (toetsjaar stikstofdioxide) ruim onder de grenswaarden.

Vanuit het oogpunt van de Wet ruimtelijke ordening en Wet milieubeheer in relatie tot luchtkwaliteit zijn er geen belemmeringen voor het vaststellen van dit bestemmingsplan.

4.7 Milieuzonering

4.7.1 Kader

Voor het behoud en de verbetering van de kwaliteit van de woon- en leefomgeving is een juiste afstemming tussen de verschillende voorkomende functies wonen noodzakelijk. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een milieuzonering die uitgaat van richtinggevende afstanden tussen hinderlijke functies (in de vorm van gevaar, geluid, geur, stof) en gevoelige functies. In de brochure “Bedrijven en Milieuzonering” van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) (versie 2009) zijn deze richtafstanden opgenomen. Van deze richtafstanden kan gemotiveerd worden afgeweken.

Bij de milieuzonering wordt gebruik gemaakt van de door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) opgestelde Lijst van Bedrijfsactiviteiten . Hierin wordt per bedrijfssoort aangegeven welke milieu-invloed (in de vorm van geur, stof, geluid en gevaar) hiervan kan uitgaan en welke richtafstand hierbij (minimaal) dient te worden beschouwd.

Bedrijven in de categorieën 1 en 2 zijn bestemd als “Bedrijf”. Indien sprake is van een hogere milieucategorie is gekozen voor een specifieke maatbestemming.

4.7.2 Conclusie

Dit bestemmingsplan is conserverend van aard en daarom worden bestaande bedrijven/inrichtingen en woningen positief bestemd. Daarmee wordt er geen afbreuk gedaan aan het woon- en leefklimaat van bewoners en wordt bedrijvigheid niet onevenredig aangetast in haar bedrijfsvoering.

4.8 Externe veiligheid

4.8.1 Beleidskader

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren, zoals milieurisico’s, transportrisico’s en risico’s die kunnen optreden bij de productie, het vervoer en de opslag van gevaarlijke stoffen in inrichtingen. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke (on)mogelijkheden.

In het kader van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gelezen in samenhang met de regels omtrent externe veiligheid moet worden onderzocht of er sprake is van aanwezigheid van risicobronnen in de nabijheid van het plangebied en dienen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR), en de eventuele toename hiervan, berekend te worden.

Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. De normstelling heeft de status van een grenswaarde die niet

overschreden mag worden. Voor bestaande situaties wordt het niveau van 10^{-5} per jaar als grenswaarde gehanteerd, 10^{-6} per jaar geldt als richtwaarde. Voor nieuwe situaties geldt een grenswaarde van 10^{-6} per jaar. Een richtwaarde is daarbij niet van toepassing.
Het GR kan worden beschouwd als de maat van maatschappelijke ontwrichting in geval van een calamiteit (en drukt dus de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal een bepaalde omvang overlijdt als rechtstreeks gevolg van een calamiteit). De normstelling heeft de status van een oriënterende waarde. Deze waarde is geen vastgestelde wettelijke norm. Desondanks hebben overheden en betrokken private instellingen een inspanningsverplichting om te voldoen aan deze oriënterende waarde en dient een toename van het GR bestuurlijk te worden verantwoord.

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Op 27 mei 2004 is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) in werking getreden. Het Bevi legt veiligheidsnormen op aan overheden die besluiten nemen over bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Het gaat daarbij om bijvoorbeeld chemische fabrieken, LPG-tankstations en spoorwegemplacementen waar goederentreinen met gevaarlijke stoffen rangeren. Deze bedrijven verrichten soms risicovolle activiteiten dichtbij (beperkt) kwetsbare objecten waaronder woningen, ziekenhuizen, scholen, winkels, horecagelegenheden en sporthallen. Hierdoor ontstaan risico's voor mensen die in de buurt ervan wonen of werken.

Het besluit verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen met externe veiligheid rekening te houden. Dit betekent bijvoorbeeld dat woningen op een bepaalde afstand moeten staan van een bedrijf dat werkt met gevaarlijke stoffen.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen over wegen, water en spoor

De regelgeving met betrekking tot het transport van gevaarlijke stoffen over openbare wegen, water en spoorwegen is neergelegd in de circulaire "Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen" (cRNVGS). Deze circulaire kan worden beschouwd als voorloper van een eventuele wettelijke verankering van de risiconormen en is geldig tot uiterlijk 31 juli 2012. In 2012 treedt het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) in werking. Hierin staan regels op het gebied van externe veiligheid voor de ruimtelijke inrichting rond wegen, waterwegen en spoorwegen met vervoer van gevaarlijke stoffen.

Vooruitlopend op de inwerkingtreding van het Btev zijn de Basisnetten Weg en Water als bijlage bij de cRNVGS opgenomen.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen via buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Daarmee zijn nieuwe kwetsbare objecten binnen de PR 10^{-6} contour niet toegestaan. Ook is vastgesteld dat wanneer binnen het invloedsgebied van een buisleiding een ruimtelijk besluit wordt genomen, de verantwoordingsplicht van toepassing is.

Het Bevb gaat uit van een belemmerde strook van 4 of 5 meter, afhankelijk van de werkdruk. Voor deze strook geldt een bouwverbod en een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of van werkzaamheden.

Net als bij het Bevi worden de risicoafstanden en rekenmethodiek die volgen uit het Bevb opgenomen in een regeling, de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb).

4.8.2 Onderzoek

Een nieuw bestemmingsplan betekent een nieuwe situatie in het kader van het Bevi. Daarmee dient ook voor een conserverend plan de veiligheidssituatie te worden beschouwd.

Risicobronnen

De volgende risicobronnen worden met betrekking tot het bestemmingsplan Centrum beschouwd:

- Het vervoer van gevaarlijke stoffen over de N915 (omleidingsroute Noordtunnel);
- het vervoer van gevaarlijke stoffen door de hogedrukaardgasleiding W-507-02;
- LPG tankstation automobielbedrijf de Zeeuw, Nijverheidsweg 75;
- Bolidt kunststoftoepassingen B.V., Nijverheidsweg 37;
- Dyflex Polymers B.V., Nijverheidsweg 35;
- Zwembad de Louwert aan de Hoge Kade 70;
- Gasdrukregel- en meetstation cat C, Gasunie/Eneco op het sportveldcomplex Reeweg

Vervoer van gevaarlijke stoffen over de N915

Op 100 meter van de noordoostpunt van het plangebied ligt de N915. Over de N915 worden ter hoogte van het plangebied gevaarlijke stoffen vervoerd. De omvang hiervan (transporten per jaar) waarmee rekening moet worden gehouden ziet er als volgt uit:

Hoofdcategorie	Stofcategorie	Voorbeeldstof	Totaal*
Brandbaar gas	GF1	Ethyleenoxide	1738
	GF2	Butaan	3282
	GF3	Propaan	21220
Toxisch gas	GT2	Methylmercaptaan	0
	GT3	Zwaveldioxide	756
	GT5	Chloor	0
Brandbare vloeistof	LF1	Heptaan	4202
	LF2	Pentaan	5576
Toxische vloeistof	LT1	Acrylnitril	275
	LT2	Propylamine	1434
	LT3	Acroleïne	0

* Vervoersplafond volgens Basisnet Vervoer Gevaarlijke stoffen over de weg

Plaatsgebonden risico

Uit bijlage 1 van de Circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen komt naar voren dat als gevolg van het genoemde vervoer over de N915 rekening moet worden gehouden met een PR 10^{-6} contour (veiligheidszone) van 93 meter uit het hart van de weg waarbinnen geen kwetsbare objecten aanwezig of geprojecteerd mogen zijn. Deze afstand reikt niet tot in het

plangebied. Derhalve is er voor het plangebied geen sprake van een aandachtspunt met betrekking tot het plaatsgebonden risico.

Groepsrisico
Het invloedsgebied van het vervoer van gevaarlijke stoffen over de N915 ligt, gelet op de aard en omvang van dit vervoer van gevaarlijke stoffen ongeveer op 950 meter[4] vanaf de weg en reikt daarmee over de noordelijke helft van het plangebied. Het vervoer van toxische vloeistoffen is hierbij bepalend.
Binnen het plangebied is er geen sprake van nieuw te realiseren kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten (conserverend plan). Dit betekent dat als gevolg van het plan geen toename van het groepsrisico optreedt. Uit bijlage 7 van de eindrapportage Basisnet weg[5] komt naar voren dat het groepsrisico als gevolg van het vervoer van gevaarlijke stoffen over de N915 ter hoogte van het plangebied lager dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico is.

Gelet op het bovenstaande dient in de toelichting van het plan slechts aandacht geschonken te worden aan de mogelijkheden tot voorbereiding van de bestrijding en de beperking van de omvang van een ramp of zwaar ongeval op deze transportroute. Hiervoor is de regionale brandweer geconsulteerd. De relevante scenario's die bij deze risicobron op kunnen treden zijn een ongeval met toxische stoffen, een koude of warme BLEVE (Boiling Liquid Expanding Vapour Explosion). Een warme BLEVE is het worst-case scenario. Een dergelijke explosie heeft een invloedsgebied van 230 meter. Een toxische gaswolk zal in het slechtste geval een invloedsgebied van 200 meter hebben.

Zelfredzaamheid
Bij het scenario van een koude BLEVE zal er geheel geen tijd voor zelfredding beschikbaar zijn. Bij een warme BLEVE is er wellicht wel enige tijd. Een BLEVE met een volle tankwagen geeft tot een afstand van ongeveer 140 meter dodelijke slachtoffers. Vanaf 140 meter tot ongeveer 400 meter zullen de effecten van de BLEVE gewonden veroorzaken. Deze zone is het potentiële werkterrein van de hulpdiensten. In deze zone zorgen maatregelen ter bevordering van de zelfredzaamheid voor een daling van het aantal slachtoffers. De meest effectieve maatregel in het kader van zelfredzaamheid is vluchten uit het onveilige gebied. Echter, het tijdsverloop vanaf het ontstaan tot het plaatsvinden van een BLEVE is relatief kort en afhankelijk van verschillende factoren (vullingsgraad, buitentemperatuur, moment van inzet brandweer). Het volledig evacueren van het effectgebied is geen realistische mogelijkheid.

Bovendien trekt een dergelijk incident in de praktijk grote hoeveelheden kijkers, die in de praktijk zeer beperkt op voldoende afstand te houden zijn. De maatregelen ter bevordering van de zelfredzaamheid zullen daarom meer in de planologische, organisatorische en bouwkundige sfeer gezocht moeten worden.

De functie-indeling, de infrastructuur en de bebouwing kan op verschillende manieren op zelfredzaamheid inspelen. Zoals door het toepassen van luchtdichte afsluiting in de gebouwen, zodat mensen bij het vrijkomen van een toxische wolk veilig binnen kunnen blijven. Ook kan het wegenplan zodanig ingericht worden dat de mensen van de risicobron weg kunnen vluchten.

---

[4] Programma van eisen voor een nieuwe externe veiligheid risicoanalyse op de weg, ministerie van V&W, juli 2009

[5] Eindrapportage Basisnet weg, Basisnet werkgroep weg, oktober 2009

Bij het scenario vrijkomen van een toxische stof is het van belang dat de aanwezigen in het effectgebied binnen blijven en dat ramen, deuren en ventilatieopeningen worden gesloten. Ten behoeve van deze zelfredzaamheid is het van belang dat de sirenes worden ingezet met de daarbij horende boodschap via radio en televisie.

Bestrijdbaarheid
De N915 en de gebieden die gelegen zijn binnen het invloedsgebied van de N915 (als gevolg van een hittescenario) zijn voldoende bereikbaar in geval van een incident.

Resteffect
Het resteffect van een BLEVE en een toxische wolk is moeilijk concreet in te schatten. Bij de maatregelen in het kader van de zelfredzaamheid is beschreven dat de kans op dodelijke slachtoffers in het plangebied verminderd kan worden. Over het aantal gewonden kan geen concrete voorspelling gedaan worden. De genoemde maatregelen zullen zorgen voor een daling van het aantal gewonden en schade in het plangebied. De mate van daling is afhankelijk van meerdere factoren (bijvoorbeeld de vorm van gebouwen, de vullingsgraad van de tank, de hoeveelheid vrijgekomen gevaarlijke stoffen, weersinvloeden, e.d.). De schade die resteert, zal bestaan uit brand veroorzaakt door de hitte van de BLEVE (secundaire branden) en materiële schade aan gebouwen en inventaris door de drukeffecten.

De meeste slachtoffers komen te vallen binnen een afstand van 140 meter (warme BLEVE). De bebouwing op 140 meter van de N915 zullen bij een BLEVE dermate grote schade oplopen dat herbouw noodzakelijk zal zijn. Ook bij het scenario toxische wolk zullen er in het effectgebied veel slachtoffers vallen. Dit aantal is afhankelijk van de aard en hoeveelheid vrijgekomen stoffen, de windrichting en de weersomstandigheden.

Aardgastransportleiding
In het zuidwestelijke deel van het plangebied ligt een aardgastransportleiding van de NV Nederlandse Gasunie welke van uit het oogpunt van externe veiligheid relevant is. De kenmerken van deze leiding zijn als volgt:

Naam leiding	Diameter (inch)	Druk (bar)
W-507-02	6	40

Deze leiding is, met inbegrip van de belemmerde strook van 4 meter, op de verbeelding weergegeven.

Risicoanalyse
Ten behoeve van het onderhavige conserverende bestemmingsplan is een risicoanalyse (QRA) uitgevoerd, die in de bijlage is opgenomen. Uit deze analyse komt naar voren dat het plaatsgebonden risicocontour (PR 10^{-6}) van deze leiding op de leiding zelf ligt. Met betrekking tot het groepsrisico bedraagt het maximaal optredende groepsrisico in het plangebied door deze leiding 0,013 maal de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico bij 18 slachtoffers.

Binnen het plangebied zijn er geen kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten binnen 4 meter van de leiding aanwezig. Gelet op het conserverende karakter van het bestemmingsplan en het

zeer lage groepsrisico als gevolg van deze leiding is een verantwoording in het plan niet noodzakelijk. In haar advies heeft de veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid enkele uitgangspunten met betrekking tot zelfredzaamheid en bestrijdbaarheid gegeven. Dit advies is opgenomen in de bijlage. Op verzoek van de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht is een aanvullend advies uitgebracht op 15 november 2011. Dit aanvullende advies is eveneens opgenomen in de bijlage.

Voor een dergelijke leiding dient in het plan in alle situaties rekening gehouden te worden met een belemmeringenstrook van 4 meter aan weerszijden van de gasleiding waarbinnen een verbod tot het oprichten van bouwwerken geldt en waarbinnen een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen gebouwen zijnde, of van werkzaamheden geldt.

LPG tankstation automobielbedrijf de Zeeuw
Nabij het plangebied is aan de Nijverheidsweg 75 het LPG tankstation van automobielbedrijf de Zeeuw gevestigd. Een dergelijk station dient aangemerkt te worden als een Bevi-inrichting waarmee in het onderhavige bestemmingsplan rekening gehouden dient te worden. Dit zodanig dat aan de hiervoor gelden normen wordt voldaan en, in het geval de oriënterende waarde voor het groepsrisico wordt overschreden in het plan verantwoord dient te worden waarom dit acceptabel wordt geacht.

Recent is in overleg met de exploitant besloten de verkoop van LPG te staken en de milieuvergunning hiervoor in te trekken. In het laatste kwartaal 2010 heeft dit haar beslag gekregen. Onder verwijzing naar het intrekkingsbesluit milieuvergunning hoeft in het onderhavige plan hiermee geen rekening meer gehouden te worden. De PR 10^{-6} contour wordt daarom niet op de verbeelding weergegeven en het groepsrisico behoeft niet te worden verantwoord.

Bolidt kunststoftoepassingen B.V.
Dit bedrijf aan de Nijverheidsweg 37, ten oosten van het plangebied, slaat diverse gevaarlijke stoffen op en heeft een PR 10^{-6} contour van 20 meter. De effectafstanden waar rekening mee gehouden moet worden bij een lekkage van één van de opgeslagen stoffen is minimaal. Voor de meeste stoffen zullen de hoeveelheden klein zijn en is niet de verwachting dat het slachtoffers geeft buiten de inrichtingsgrens. Bij een brand zal wel op grotere afstanden effecten merkbaar zijn indien de brandbeveiligingsinstallaties onvoldoende functioneren.

Uit de kwantitatieve risicoanalyse (QRA) blijkt dat de PR 10^{-6} contour buiten de inrichtingsgrens ligt, maar dat er geen (beperkt) kwetsbare objecten binnen de contour liggen. Het groepsrisico blijft onder de oriënterende waarde. De kanttekening die door de veiligheidsregio gemaakt wordt is dat de QRA als indicatief moet worden beschouwd, vanwege enkele verkeerde uitgangspunten. Op basis van de QRA is het invloedsgebied vastgesteld op 1.800 meter. In de directe omgeving van de inrichting bevinden zich bedrijven. Hierbij is de verwachting dat de aanwezigen goed zelfredzaam zijn. Daarnaast zijn enkele onderwijsinstellingen en tehuizen gelegen binnen het invloedsgebied. Gezien de afstand (dichtstbijzijnde onderwijsinstelling ligt op ongeveer 600 meter) en het feit dat rook vaak duidelijk zichtbaar is, is de inschatting dat er voldoende mogelijkheid is om te schuilen en/of te vluchten. In het effectgebied is de dekking van het waarschuwings- en alarmeringssysteem, goed.

In de omgevingsvergunning van het bedrijf is vastgelegd dat de inrichting goed bereikbaar dient te zijn voor de hulpverleningsdiensten via twee van elkaar onafhankelijke wegen, waardoor in geval van calamiteiten de inrichting bovenwinds bereikbaar is. Het bedrijf is van twee zijden goed te bereiken en heeft naast de hoofdingang ook een uitgang, die eventueel ook als een tweede onafhankelijke ingang kan dienen. De loodsen zelf zijn niet allemaal rondom bereikbaar, maar in ieder geval wel van een zijde bereikbaar. Alle loodsen zijn voorzien van een brandbeveiligingsinstallatie, die vermoedelijk onvoldoende werken. Op 7 oktober 2011 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht aan Bolidt een vergunning verleent op basis van de Wet milieubeheer. Als het bedrijf de voorschriften uit vergunning nakomt, zullen de geconstateerde tekortkomingen tot het verleden behoren.

Voor het bestemmingsplan “Centrum” gelden daarmee geen belemmeringen vanuit deze inrichting.

Dyflex Polymers B.V.
Dyflex Polymers B.V. is een Bevi-inrichting. Het bedrijf slaat toxische stoffen op en heeft daarom een PR 10^{-6} contour van 50 meter. Deze contour is grotendeels op het eigen terrein gelegen en is niet gelegen over (beperkt) kwetsbare objecten.

Het maximale scenario dat tijdens een brand bij Dyflex Polymers B.V. kan optreden is het vrijkomen van toxische stoffen in de vorm van stikstof en zwavel. Het invloedsgebied is maximaal 400 meter. Bij een laatste veranderingsvergunning, waarbij werd aangevraagd om de loods te gebruiken voor de opslag van niet-ADR geclassificeerde stoffen die wel onder het voormalige Wms vielen, is een QRA gemaakt. Deze QRA betreft echter alleen de wijziging (dus alleen de opslag van deze stoffen in de loods). Daarbij is geconstateerd dat het groepsrisico ver onder de oriëntatiewaarde ligt. Volgens de oriëntatiewaarde is de maximale toelaatbare kans op het overlijden van 10 personen, een kans van eens in de 100.000 jaar. Bij Dyflex is vastgesteld dat de kans op overlijden als gevolg van een brand in de opslagloods, kleiner is dan 10 personen en dat de kans daarop bovendien zeer klein is (eens in de 10.000.000.000 jaar). Formeel gezien is er dus geen sprake van een groepsrisico, omdat het aantal van 10 slachtoffers niet gehaald wordt bij een incident.

De beheersbaarheid van Dyflex Polymers is voldoende: de bereikbaarheid levert geen knelpunt op en de aanwezige sprinklerinstallatie voorkomt een escalatie van een beginnende brand.

Zwembad de Louwert
Bij dit zwembad, gelegen aan de Hoge Kade 70, is sprake van de opslag van chloorbleekloog (tank 3.500 liter) en zoutzuur (tank 1.000 liter). Het betreft hier geen Bevi inrichting waarmee in het plan rekening moet worden gehouden.
Niettemin kan door een technisch gebrek of foutief handelen direct contact tussen beide producten ontstaan waarbij chloorgas kan vrijkomen. Volgens de Leidraad risico-inventarisatie (deel gevaarlijke stoffen, versie 4.1, Gevarenkaart 9, tabel 2c) is hierbij sprake van een gebied van 120 meter van de chloorbleekloogopslag waarbinnen zich gezondheidseffecten kunnen voordoen of zelfs slachtoffers kunnen vallen.

In het kader van het vooroverleg is advies van de regionale brandweer gevraagd in het kader van bestrijdbaarheid van een incident. De brandweer geeft aan dat een grote brand bij het

zwembad veel zal vragen. Voldoende bluswater is in de omgeving snel voorhanden. Het gebouw is redelijk overzichtelijk, waardoor een incident bestrijdbaar is.

Gasdrukregel- en meetstation

Het betreft hier een categorie N2 gasdrukregel- en meetstation type C met een capaciteit tot 40.000 m^3/uur. Het station van Gasunie en Eneco is gelegen op het sportveldencomplex aan de Reeweg. Het betreft geen Bevi-inrichting waarmee in het plan rekening moet worden gehouden. Ten aanzien van dit station wordt op basis van de leidraad “risico inventarisatie gevaarlijke stoffen” versie 4.1, geadviseerd binnen een afstand van 25 meter hiervan geen kwetsbare objecten te projecteren; dit op basis van een aanvoerdruk van 40 bar en een veronderstelde capaciteit van maximaal 40.000 m^3/uur. Met het aanhouden van deze afstand zal de norm voor het plaatsgebonden risico en de oriënterende waarde voor het groepsrisico niet worden overschreden.

Bestrijdbaarheid algemeen

De Brandweer Zwijndrechtse Waard heeft knelpunten gesignaleerd met betrekking tot de bereikbaarheid in sommige delen in Hendrik-Ido-Ambacht. De Brandweer spreekt de wens uit om in het Bestemmingsplan Centrum” aan te sluiten op de behoefte van de hulpdiensten om bij calamiteiten adequaat hulp te kunnen bieden. De Brandweer constateert de volgende aandachtspunten:

- Er is een grote parkeerdruk in de wijken waardoor hulpdiensten niet meer of niet tijdig op de calamiteit locatie aanwezig kunnen zijn met alle gevolgen van dien. Om dit te kunnen oplossen dienen wegprofielen hierop te worden aangepast;
- De ontsluiting van de wijk bij de Dorpskerk moet nader bekeken worden. Bij een calamiteit rondom de Dorpskerk is het achtergebied niet meer toegankelijk;
- Daarnaast moet direct actie ondernomen worden om grote knelpunten te verbeteren. Met grote knelpunten wordt verstaan de doorstroming van hulpdiensten bij een incident in het Verzorgingshuis De Blije Borgh, inzetmogelijkheden bij ontsnapping van gevaarlijke stoffen in het zwembad en bestrijding van brand in het gasstation/gasttracé Reeweg;
- Bij sommige grote of belangrijke objecten (Winkelcentrum de Schoof, Cultureel Centrum Cascade, Jeugdspeelpark) is er onvoldoende ruimte voor een adequate inzet van de hulpdiensten waardoor een incident uit kan groeien tot een onbeheersbare situatie;
- Veranderende inzichten in de levering van drinkwater door Oasen waardoor de primaire en secundaire bluswater voorzieningen onder druk komen te staan. Om dit op te kunnen lossen is nader overleg noodzakelijk en/of zijn vergaande keuzes noodzakelijk waarbij de mogelijkheid bestaat dat er gekozen gaat worden voor voertuigen met een grotere watertank dat resulteert in grotere afmetingen van voertuigen met de daarbij behorende verhoging van de asdruk/terreingewicht van het voertuig;
- Het gebied op en rondom rivier de Waal moet toegankelijk gemaakt worden voor hulpdiensten. De Waal is namelijk een belangrijke recreatieve voorziening.

De gemeente erkent de parkeerdruk in enkele gebieden in Hendrik-Ido-Ambacht. Dit is ook geconstateerd in het gemeentelijke verkeers- en vervoerplan (GVVP). In paragraaf 4.3.2 van het GVVP is vermeld dat het binnen de gemeente voorkomt dat voertuigen zodanig geparkeerd

staan, dat hulpdiensten belemmerd worden. Het belang van het toegankelijk houden van de routes voor hulpdiensten wordt benadrukt. Dit is mogelijk door het nemen van infrastructurele maatregelen, hetzij door gerichte handhaving. In het GVVP heeft een onderzoek naar de parkeerdruk in de gebieden Krommeweg Noord en Wijk centrum de hoogste prioriteit (prioriteit 1). Er worden daarnaast richtlijnen opgesteld voor parkeerregulering en parkeerknelpunten in de wijk Volgerlanden worden gemonitord. Ten slotte wordt de maatregel beschreven om te inventariseren waar het parkeren op de rijbaan leidt tot onveilige situaties in verband met de bereikbaarheid voor hulpdiensten. Uit dit onderzoek voortkomende maatregelen dienen getroffen te worden. De maatregelen met betrekking tot de parkeerdruk worden dus genomen in het kader van het GVVP. In onderhavig conserverend bestemmingsplan is het niet mogelijk, mede vanwege beperkte ruimtelijke relevantie, deze maatregelen te borgen.

4.8.3 Conclusie

Gelet op het conserverende karakter van het plan, de beperkte externe veiligheidsrisico's en resteffecten en de maatregelen de resteffecten alsmede het conserverende karakter van het plan en de maatregelen tot voorbereiding van de bestrijding en de beperking van de omvang van een ramp, incident of zwaar ongeval met gevaarlijke stoffen bestaan er van uit het oogpunt van externe veiligheid geen belemmeringen tegen de totstandkoming van het bestemmingsplan Centrum.

Indien in de toekomst ontwikkelingen plaatsvinden, verdient het aanbeveling om rekening te houden met de bereikbaarheid van hulpdiensten. Op grond van het GVVP zal onderzoek naar de parkeerdruk worden uitgevoerd en wordt parkeerregulering voorzien. In overleg met de brandweer kan bepaald worden in hoeverre verbeteringen in de bereikbaarheid kunnen worden doorgevoerd.

4.9 Overige belemmeringen

Inleidend

Naast de hiervoor beschreven milieuaspecten kunnen er nog andere belemmeringen in of nabij het plangebied aanwezig zijn die van invloed kunnen zijn op de planvorming. Het gaat bijvoorbeeld om de aanwezigheid van straalpaden, planologisch relevante kabels en leidingen (zoals waterleidingen of rioleringsleidingen), beschermingszones en dergelijke.

Onderzoek

Aan de noordzijde is een hoogspanningsleiding van 50 kV aanwezig. Ter plaatse van deze leiding is een dubbelbestemming opgenomen. In de 'Brochure Hoogspanningslijnen, antwoorden op de meest gestelde vragen' (juli 2008) van het Ministerie van VROM is aangegeven dat in Nederland geen wettelijke gezondheidsnormen gelden voor elektromagnetische velden door bovengrondse hoogspanningslijnen, omdat de internationaal geldende normen in Nederland nergens worden overschreden. Geadviseerd wordt om de realisatie van nieuwe huizen, crèches of scholen in de buurt van hoogspanningslijnen te vermijden indien mogelijk. Gebouwen op meer dan 200 meter afstand, liggen buiten de invloedsfeer van deze hoogspanningslijnen. Voor bestaande huizen, scholen of crèches in de buurt van hoogspanningslijnen gelden geen restricties.

De situering van de rioolpersleiding is eveneens weergegeven op de verbeelding. Hiervoor geldt een verbod zonder omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden.

4.10 Duurzaamheid

4.10.1 Kader

Nationaal klimaatbeleid

Teneinde de Kyotodoelstellingen te realiseren, is landelijk klimaatbeleid geformuleerd. De korte termijn doelstelling voor Nederland is de uitstoot van de belangrijkste broeikasgassen in de periode van 2008 - 2012 met 6% terug te dringen ten opzichte van 1990. Op de lange termijn wil de overheid de overgang naar een duurzame energiehuishouding bereiken (een aandeel van twintig procent duurzame energie in 2020) en verdere beperking van de CO_2-uitstoot realiseren (30% in 2020 ten opzichte van 1990). Dit is verwoord in het vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4).

De Nederlandse overheid wil de helft van de nodige emissiereductie behalen met binnenlandse maatregelen en de andere helft uit het buitenland met behulp van de flexibele instrumenten uit het Kyoto-protocol.

Het landelijke klimaatbeleid kent vier concrete doelstellingen die van toepassing zijn op de ontwikkeling van het glastuinbouwgebied:
- in geval van nieuwbouw: het realiseren van een EPC (energieprestatiecoëfficiënt)-verscherping van tien procent ten opzichte van het bouwbesluit;
- in geval van nieuwbouwprojecten > 250 woningen (of 25.000 m^2 bedrijvigheid): het realiseren van een EPL (energieprestatie op locatie) van 7,2;
- in geval van herstructureringsopgaven > 250 woningen (of 25.000 m^2 bedrijvigheid): het realiseren van een EPL van 6,5;
- het realiseren van vijf procent duurzaam opgewekt energiegebruik in gemeenten in 2010.

Uit een energieonderzoek (of energievisie) met betrekking tot het te ontwikkelen gebied moet blijken in hoeverre de genoemde doelstellingen relevant en haalbaar zijn.

4.10.2 Onderzoek

Het plan maakt geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk die getoetst kunnen worden aan duurzaamheidsdoelstellingen. Het plan is daarmee conform de gewenste doelstellingen.

5 Uitvoerbaarheid

5.1 Economische uitvoerbaarheid

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Bro minimaal inzicht te worden gegeven in de uitvoerbaarheid van het plan. Tevens is met de inwerkingtreding van de Wro de verplichting ontstaan om, indien sprake is van ontwikkelingen waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, bijvoorbeeld voor de aanleg van voorzieningen van openbaar nut, deze moeten kunnen worden verhaald op de initiatiefnemer c.q. ontwikkelaar. Een en ander dient te worden vastgelegd in privaatrechtelijke exploitatieovereenkomsten met iedere grondeigenaar. Indien er met een eigenaar geen overeenkomst is gesloten, dient een exploitatieplan te worden opgesteld welke tegelijkertijd met het bestemmingsplan c.q. wijzigingsplan moet worden vastgesteld.

Gekozen is om geen ontwikkelingen in het plan mogelijk te maken waardoor de GREX-wet niet van toepassing is.

Conclusie

Gezien het voorgaande wordt het plan financieel uitvoerbaar geacht.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Plan(vormings)proces

Conform de gemeentelijke inspraakverordening is inspraak in deze procedure verplicht. Aangezien sprake is van een conserverend plan ligt de nadruk met name op het informeren van bewoners, organisaties, ondernemers en bedrijven over bouw- en gebruiksmogelijkheden op perceelsniveau.

Conclusie

Gezien het voorgaande wordt het plan maatschappelijk uitvoerbaar geacht.

5.3 Handhavingaspecten

Uitgangspunt van het onderliggend bestemmingsplan zijn de vigerende regelingen. Bestaande rechten worden gehandhaafd.

6 Procedure

6.1 Voorbereidingsfase

Inspraak

Het voorontwerpbestemmingsplan is conform de gemeentelijke inspraakverordening voorafgaand aan de formele bestemmingsplanprocedure voor inspraak vrijgegeven. Gedurende de inspraaktermijn is een ieder in de gelegenheid gesteld schriftelijke en/of mondeling te reageren op het bestemmingsplan.

De ontvangen inspraakreacties zijn samengevat en beantwoord en als bijlage bij deze toelichting gevoegd.

Overleg

Conform artikel 3.1.1. van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dienen burgemeester en wethouders bij de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg te plegen met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met de rijks- en provinciale diensten die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

In dit kader is het voorontwerpbestemmingsplan voor advies toegezonden aan de volgende instanties:
- VROM Inspectie Regio Zuid-West;
- Rijkswaterstaat Zuid-Holland;
- Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten;
- Rijksdienst voor de Monumentenzorg.
- Kamer van Koophandel;
- Ministerie van Economische Zaken;
- Provincie Zuid-Holland;
- Waterschap Hollandse Delta;
- NV Nederlandse Gasunie;
- Veiligheidsregio Zuid-Holland-Zuid;
- Brandweer Hendrik-Ido-Ambacht;
- Oasen;
- TenneT B.V;
- Eneco Energie Infra Services BV;
- Arriva.
- Politie, regio ZHZ.
- De gemeente Ridderkerk;
- Voorlichting en Adviescommissie voor de Woningbouw (VAC).

De overlegreacties hebben geleid tot de volgende aanpassingen van het plan:
- Beroepen en bedrijven aan huis worden zonder omgevingsvergunning mogelijk gemaakt om startende ondernemers te stimuleren;

- De verantwoording van het groepsrisico is aangevuld, in onderling overleg met de (regionale) brandweer;
- Het artikel en de dubbelbestemming “Leiding – Gas” is op enkele kleinere punten gewijzigd.

6.2 Vaststellingsfase

Na afronding van de inspraakprocedure en het vooroverleg is de bestemmingsplanprocedure voortgezet. De aanpassingen die volgden uit de inspraakreacties en de overlegreacties zijn verwerkt in het ontwerpbestemmingsplan.

Op de voorbereiding van een bestemmingsplan is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening dient de kennisgeving, als bedoeld in artikel 3:12 van de Awb, ook in de Staatscourant te worden geplaatst en via elektronische weg te geschieden. Tevens is de kennisgeving toegezonden aan die diensten van Rijk en provincie die belast zijn met de behartiging van belangen die in het plan in het geding zijn, aan het waterschap en aan belanghebbende gemeenten.

Het ontwerpbestemmingsplan is gedurende zes weken ter inzage gelegd. Binnen deze termijn is een ieder in de gelegenheid gesteld schriftelijk een zienswijze op het plan in te dienen. Op het ontwerpbestemmingsplan zijn drie zienswijzen binnengekomen. De zienswijzen zijn als bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegd.

Binnen twaalf weken na de termijn van terinzagelegging moet de gemeenteraad beslissen omtrent de vaststelling van het ontwerpbestemmingsplan. Het bestemmingsplan is op 11 juni 2012 vastgesteld. De gemeente Hendrik-Ido-Ambacht heeft besloten het ontwerpbestemmingsplan gewijzigd vast te stellen. In de bijlage zijn de wijzigingen ten opzichte van het ontwerpbestemmingsplan opgenomen.

Het vastgestelde bestemmingsplan behoeft op grond van de Wro geen goedkeuring meer van Gedeputeerde Staten. Tegen het besluit tot vaststelling staat direct beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en bestaat de mogelijkheid om een voorlopige voorziening in te dienen. Direct na de beroepstermijn treedt het plan in werking.

KuiperCompagnons

Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Architectuur, Landschap

City & Regional Planning, Urban Design, Architecture, Landscape

e-mail: kuiper@kuiper.nl

www.kuiper.nl

Van Nelle Ontwerpfabriek

Schiegebouw

Van Nelleweg 6060

3044 BC Rotterdam

T 010 433 00 99

F 010 404 56 69